

ଶ୍ରୀ ମହାଦେଵ

ନୀତି

ଶୀଘର ସାଥୀ

ପ୍ରକଳ୍ପ ପ୍ରସଙ୍ଗ

୩

ପ୍ରବଳ ଶୀଘରେ ଥରୁଥୁବା ମଣିଷମାନଙ୍କ ଦେହରେ ଜଳନ୍ତେ
ଘୋଡ଼େଇ ଦେଇ ତାଙ୍କ ପୁନ୍ଦରେ ହସ ଫୁଟାଇ ନିଜେ ଖୁସି
ହେଉଥୁବା ଏମିତି ଅନେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତରେ
ଶୀଘର ସାଥୀ କୁହାଯାଇପାରେ..

କୃଷ୍ଣମୟ ଗିପ୍ତ

ଆନନ୍ଦ ଉଲ୍ଲାସର ପର୍ବ
କ୍ରିସ୍ତମଧ୍ୟ ବେଶ ଉତ୍ସାହ
ସହକାରେ ଚାରିଆଡ଼େ ପାଳନ
କରାଯାଇଥାଏ ଏହିଦିନ
ଅନେକେ ପରଞ୍ଚରୁ ଗିଣ୍ଠ ଦେଇ
ସୁଖଦ ଭିକ୍ଷ୍ୟତର ଜାମନା
କରିଥାନ୍ତି ତେବେ କ୍ରିସ୍ତମ୍ୟ
ଅବସରରେ କେଉଁ ଗିଣ୍ଠ ଦେବା
ଶୁଭ, ଜାଣନ୍ତୁ ସେ ସମର୍କରେ...

- * ନିଜ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କୁ ଲମ୍ବତୋର
କିମ୍ବା ଆଉର୍ତ୍ତାର ପ୍ଲାଷ୍ଟ ଗିଫ୍ଟ୍
ଆକାରରେ ଦେଇ କ୍ରିସ୍ମାସର
ଶୁଭକାମନା ଦେଇପାରିବେ ।
  - * ଏହି ଅବସାରରେ ଘରକୁ
ସଜାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରିୟେତ୍ତ କୁସନ୍
କରିବକୁ ବି ଗିଫ୍ଟ୍ ଆକାରରେ
ଦେଇପାରିବେ ।
  - * ପ୍ରିୟେତ୍ତ କହି ମର ମଧ୍ୟ ଚଯନ
କରିପାରିବେ ।
  - * ଗ୍ରାମ୍ସପରେଣ୍ଠ କହି ମଗକୁ ବି
ଗିଫ୍ଟ୍ରେ ଦେଇପାରିବେ ।
  - * ଯାହାକୁ ଗୀତ୍ଯୁ ଦେଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କର
ଏକ ଫଣେ ଲଗାଯାଇଥିବା
ଉଡେନ୍ ଚେବୁଲ ଫଣେପ୍ରେମ
ବି ଦେଇପାରିବେ ।
  - * ଗିଫ୍ଟ୍ ବଳ୍ବ ଜାରକୁ ବି ଏକ
ବେଶ୍ଟ କ୍ରିସ୍ମାସ ଗିଫ୍ଟ୍ ଭାବେ
ନିଆୟାଇପାରେ ।
  - * ଚକୋଲେଟ ବଞ୍ଚ କ୍ରିସ୍ମାସ
ଅବସରରେ ଗିଫ୍ଟ୍ ଦେବା ପାଇଁ
ବେଶ୍ଟ ହୋଇଥାଏ ।
  - * ଚେତ୍ତ ବିହର ବି ଗିଫ୍ଟ୍ ପାଇଁ
ଅନ୍ୟତମ ବିକଳ୍ପ ହୋଇପାରେ ।
  - * କିଛି ଯଦି ପାଉନାହାନ୍ତି,
ତା'ହେଲେ ତାଙ୍କ ପୁଲରୁ
କିଛି ଦେଇ ନିଜର ପ୍ରିୟଜନକୁ
କ୍ରିସ୍ମାସର ଶୁଭେଳା ଜଣାଇ
ପାରିବେ ।

ଏ ସପ୍ତାହର ରାଶିଫଳ

ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଦ୍ୟା ବିଶ୍ୱାରଦ ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ମହାପାତ୍ର

ଓঁ শশীলাল

ନିସ୍ପଷ୍ଟ ଟିକ୍କୁ କେଉଁ ରଖିବା ଶୁଭ

ଶ୍ରୀପାତ୍ର ପର୍ବ କ୍ରିସମୟ ଆସିଲେ ଗରିଆଡ଼େ ସକାରାମୁକ ତଥା
ଉଷ୍ଣବର ପରିବେଶ ଖେଳିଯାଏ । ସେଥୁପାଇଁ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁର
ଏହି ମହାନ୍ ପର୍ବକୁ ଏବେ ସୁମୁଧର୍ମର ଲୋକେ ପାଳମ କରୁଥିବା
ଦେଖାଯାଏ । ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି, ଏହି ପରଚ ପୁଣ୍ୟ ଆକର୍ଷଣ ଥିବା
କ୍ରିସମୟ ତ୍ରିକୁ ଯଦି ସୁନ୍ଦର ଭାବେ ସଜାଇ ଘରେ ରଖାଯାଏ
ତା'ହେଠେ ମାତ୍ର କିମ୍ବା ଆମ ମାର୍ଗ ମନ୍ଦର କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଆମିଥାଇ ।

ତା'ଛଡ଼ା ଘରେ ବି ଅନେକ ସକାରାମ୍ବକ ଉର୍ଜାର ପ୍ରଭାବ
ବିଦ୍ୟୁତ୍‌ଧାରା ଯେତିକିଂ ଘର ଲୋକଙ୍କ ଭିତରେ ସମ୍ପର୍କ
ମନ୍ଦିରରେ ହୋଇଥାଏ । ଘରେ ଥିବା ବ୍ୟାପାରକ ଦୂରହୋଲ
ଶୁଭଫଳ ପ୍ରାସି ଛୁଟା । ପରିବାର ସଦସ୍ୟଙ୍କର ଅବସାଦ
ଦୂରହୋଲ ଘରେ ଖୁସିର ମାହୋଲ ଖେଳିଯାଇଥାଏ ।
ଏହାଛଡ଼ା ଘରେ ଯଦି କିଛି ନକାରାମ୍ବକ ଶକ୍ତିର ପ୍ରଭାବ
ରହିଥାଏ, ତାହା ବି କ୍ରିୟମଧ୍ୟ ତ୍ରିର ପ୍ରଭାବରେ ନଷ୍ଟ
ହୋଇଯାଇଥାଏ । ତେବେ କ୍ରିୟମ୍ୟ ତ୍ରିକୁ ରଖିବା
ପାଇଁ ସବୁଠ ଭଲ ଦିଗ ହେଉଛି ଉଭର ଦିଗ । ଯଦି
ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧ ହେଉନାହିଁ, ତା'ହେଲେ ଉଭର-ପଣ୍ଡିମ,
ଉଭର-ପୂର୍ବ କିମ୍ବା ଦକ୍ଷିଣ-ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ
ରଖାପାରିବେ । କିନ୍ତୁ ଭୁଲ୍ଲରେ ବି ଏହାକୁ ଘରର
ସ୍ଥାନରେ, କୌଣସି ଖମ ପାଖରେ
କିମ୍ବା ଅପରିକ୍ଷାର ପ୍ଲାନରେ ରଖିବେ ନାହିଁ । କ୍ରିୟମଧ୍ୟ
ତ୍ରିକୁ ସକାଇବା ପାଇଁ ସର୍ବଦା ନାଲି କିମ୍ବା ହଳଦିଆ
ରଙ୍ଗ ଲାଇରର ବ୍ୟବହାର କରିବା ଶତ ହୋଇଥାଏ ।

ସମ୍ବାଦକ: ତଥାଗତ ସତ୍ୟ

Printed and published by Adyasha Satpathy on behalf of
Navajat Printers & Media Pvt. Ltd. and printed at Navajat Printers, B-15,
Resulgarh Industrial Estate, Bhubaneswar-19, Ph : 2549302, Fax : 2540705

* ବୟସ ହୋଇଗଲେ ଆଶା ମତଳିଯାଏ ଓ ଜୀବନ ସରି ସରି
ଯାଏ ବୋଲି ଲୋକେ ଭାବନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା
ପ୍ରୟୁଜ୍ୟ ବୁଝେଁ । କାରଣ ଏମାନଙ୍କ ଛକ୍କ ଓ ଆକାଂକ୍ଷା ଆଗରେ
ବୟସ ହାର ମାନିଛି । ତେଣୁ ଏକଳ ଏକ ସମୟୋପଯୋଗୀ
ବିଷୟକୁ ନେଇ ଉପାୟାପନା ହୋଇଥିବା ପ୍ରଳୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ
'ପର୍ବତାରୋହା : ହାର ମାନିଛି ବୟସ' ଦେଖି ନିଆଗା ଥିଲା ।
'ଅନ୍ୟର କେଉଁ ଜିନିଷ ବ୍ୟବହାର କରିବେ ନାହିଁ , 'ଘରେ
ପାରା ଅଣ୍ଟା ଦେବା ଶୁଭ ନା ଅଶୁଭ' ଆଦି ପାଠରୁ ବହୁ ଅଜଣା
କଥା ଜାଣିଛେଲା ।

- ଅଶୋକ ମହାନ୍ତି, ପୁରୀ

* ବୟସ ହୋଇଗଲେ ବି ଏମାନେ ଚଳିବାକୁ।
ପର୍ବତାରୋହଣ ପରି ଦୂଷାହସିକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ
ଏମାନେ ପଢ଼ିଥୁଆ ଦେଉଛାନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଲାଗୁଛି ସତେ
ଯେମିତି ଏମାନଙ୍କ ଆଗରେ ବୟସ ହାର ମାନିଯାଇଛି;
ଯାହାକୁ ନେଇ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ଉପାୟାପନା ହୋଇଥିବା ପ୍ରକଳ୍ପ
ପ୍ରସଂଗ ‘ପର୍ବତାରୋହଣ: ହାର ମାନିଛି ବୟସ’ ବେଶ ମନଙ୍କୁଆଁ
ହୋଇଥିଲା । ସେଇଭିତ୍ତି ସିନ୍ଧୁରେ ଅଭିନେତ୍ରୀ ଦେବଯାମ
ଦେଖୁରିଆଙ୍କ ଜୀବନୀ ସମ୍ପର୍କରେ ବହୁ ଅଜଣା କଥା ଜାଣିବାକୁ
ମିଳିବାରୁ ଖୁସି ଲାଗିଲା ।

- ପ୍ରିୟଙ୍କା ସାହୁ, ଭଦ୍ରକ

* ବ୍ୟକ୍ତିର ପୁଷ୍ପାର୍ଥ ଶିଶୁ ସାହିତ୍ୟକ, କବି, କଳାକାର, ଲେଖକ,
ସଂକାଳପକାର, ଗାତ୍ରକାର, କାହାଣୀକାର ତଥା ଶିକ୍ଷାବିଦ
ଡ.ରଜନୀରଙ୍ଗନ ଦାଶଙ୍କ ଜୀବନୀ ସମ୍ପର୍କରେ ବହୁ ଅଜଣା
କଥା ଜାଣିବାକୁ ମିଳିଲା । ସୁଜନ ପୁଷ୍ପରେ ସ୍ଥାନିତ ଘର ହାଁଙ୍ଗୁ
ଶାର୍କକ ଗପଟି ବେଶ ହୃଦୟରେ ଥିଲା । ସିନେମା ପୁଷ୍ପଟି ବି
ଖୁବ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲାଗୁଥିଲା ।

- ରାହାସ ବିହାରୀ ନାୟକ, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା

* କବି, ଗାଁତିକାର ଧରଣୀଧର ପ୍ରିପାଠୀଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଗୋଜଗାରର ଅନୁଭୂତିଟି ବେଶ ମନ୍ଦିରିଆଁ ଥିଲା । ‘ଆଉ ବେଶି ଶୁଭୁନି କେନନା ସର’ ପାଠିରୁ ବହୁ ଅଜଣା କଥା ଜାଣିଛେଲା । ମତେଳ ମିରରରେ ପ୍ରିୟଙ୍କାଙ୍କ ଫଣେଟି ଶୁଭ ସୁନ୍ଦର ଦେଖା�ାଉଥିଲା । ସହର ପୃଷ୍ଠାରୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ କ୍ଷେତ୍ର ମାୟାଦ୍ଵାର ସମ୍ପର୍କରେ ବହୁ ଅଜଣା କଥା ଜାଣିଛେଲା ।

— ସିପୁନ୍ ଦାଶ, ମଧ୍ୟରଭଞ୍ଜ

* ବିଦ୍ୟା ପୃଷ୍ଠାରୁ ‘ଆଗୋରିଛ୍ଵାରେ ତିନୋଟି କଳ ଥା କାହିଁକି’ ସମ୍ପର୍କରେ ବହୁ ଅଜଣା କଥା ଜାଣିଛେଲା । ବ୍ୟଙ୍ଗ ପୃଷ୍ଠାଟି ପଡ଼ିବାକୁ ବେଶ ମଜା ଲାଗୁଥିଲା । ସେହିପରି ବ୍ୟାକପେଇ ପୃଷ୍ଠାରେ ଗୁଣିତ ସମସ୍ତ ପାଠ ପଡ଼ିବାକୁ ଖୁବ ଆଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟକର ଲାଗିଥିଲା ।

- ଡିଲୋଚନ ରାଉଡ଼ରାୟ, ଭବାନୀପାଟଣୀ

ମିଶ୍ରା ଟିକ୍

ଏଥର ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଥୁଲା
ପର୍ବତାରୋହୀ । ହାର ମାନିଛି ବୟସ,
ଲାଗୁଥିଲା ନିଆରା ଯେମିଟି
ଦେଉଥିଲା ତ୍ୟଥ ବି ସେମିଟି ।
ତା'ସାଙ୍ଗକୁ ସେଳିନ୍ତିବି ସିନ୍ଧ୍ରେ ବି
ହୋଇଥିଲା ଭାରି ବଡ଼ିଆଁ
ଅଭିନେତ୍ରୀ ଦେବଯାମାଙ୍କ
ବିଷୟରେ ଜାଣିଲା ସାରା ଦୁନିଆ ।
ସୃଜନ, ସିନେମା, ସହର ବି
ଥିଲା ଭାରି ଚମକାର,
ସତରେ ହୁଟିଦିନ ତୁମର ସବୁ ପୃଷ୍ଠା
କରେ ଆମକୁ ବିଭୋର ।

ଶୀଘର ସାଥୀ

ପ୍ରତିଷ୍ଠାନଙ୍କ ଦେହରେ କଳିତେ
ଘୋଡ଼େଇ ଦେଇ ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ
ହସ ଫୁଟାଇ ନିଜେ ଖୁସି ହେଉଥିବା
ଏମିତି ଅନେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି,
ଯାହାକୁ ପ୍ରକୃତରେ ଶୀତର ସାଥୀ
କୁହାୟାଇପାରେ..

ଶୀତବାସ କିନ୍ତୁ ଶୀତବାସ ଘୋଡ଼ାଳ ହୋଇ
ରହିବାର ଭାଗ୍ୟ ଅନେକଙ୍କର ନ ଥାଏ । ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଶୀତ
ଏକ ଅହ୍ରେତୁଳ ତର । ଦିବା ଶୀତବାସରେ କେମିତି ପୂରା ଶୀତଦିନ
କାଟିବେ ଏହି ଚିତ୍ତ ତାଙ୍କୁ ପାରିଥାଏ । ଖାଲି ତାଙ୍କୁ ପାରୁ ନ ଥାଏ
ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଦେଖୁ ଆଉ କିନ୍ତୁ ଲୋକଙ୍କୁ ବି ଚିତ୍ତ ଗାରେ କେଉଁଠୁ
କେମିତି ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଶୀତବାସ ଆଣିଦେବେ । ପ୍ରବଳ ଶୀତରେ ସେମାନଙ୍କ
ଦେହରେ କନ୍ୟକଟେ ଘୋଡ଼େଲ ଦେଲ ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ ହସ ଫୁଟାଇବ
ଚେଷ୍ଟା କରୁଥୁବା ଅନେକ ଲୋକ ଆମରି ଭିତରେ ଅଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କୁ ଶୀତଚ
ସାଥୀ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରେ । ଯେଉଁମାନେ ଶୀତରାତିରେ ବୁଲି ବୁଲି
ନିଜ ସାଧ୍ୟମତେ ଶୀତବାସ ବନ୍ଧନ କରିଥାନ୍ତି । ସେମିତି କେତେଜଣଙ୍କ
ସମ୍ପର୍କରେ...

ମା' ଥୁଲେ ପୁଥମ ପ୍ରେରଣା- ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପ୍ରସାଦ

ଶାତରାତିରେ କମଳ ଓ ଖାଦ୍ୟ ପୁଡ଼ିଆ ଧରି ଫୁଟପାଥ ଓ ହସ୍ତିଗାଲ ଆଦି ସାମନାରେ ଶାତରେ ଥୁରୁ ଥୁରୁ ହୋଇ ଶୋଇଥିବା ଗରିବ ଲୋକଙ୍କ ଦେହରେ ଯିଏ ସେହରେ କମଳଟିଏ ଘୋଡ଼େଇ ଦେଇ ତାଙ୍କ ଖୁସିରେ ନିଜ ଖୁସିକୁ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ସେ ହେଲେ ଲଞ୍ଛାପୁରୀ ରାଉତ । ପିତା କାଳିଚରଣ ରାଉତ ଓ ମା' ଉର୍ମିବାଳା ରାଉତ । ଘର କଟକ ଜିଲ୍ଲା ବାଙ୍ଗ ଅନ୍ତର୍ଗତ ରଗଢ଼ି ଗ୍ରାମରେ । ବ୍ରଦ୍ଧପୂର ବିଷ ବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ଜିତିହାସରେ ସ୍ଥାତୋଭାର କରିଥିବା ଲଞ୍ଛାପୁରୀ ପେସାରେ ଜଣେ ତ୍ରିକର । ସେଇଥରୁ ସେ ଯାହା ଗୋଜଗାର କରନ୍ତି ନିଜର ସାଧମତେ କମଳ ଓ ଚାଦର କିଣି ଫୁଟପାଥରେ ଥିବା ଅସହାୟ ଲୋକଙ୍କୁ ବାଣିଜିତାଙ୍କର ଏହି ମହତ କାମ ସର୍ପକରେ ସେ କୁହାନ୍ତି, 'ଖୁବ ଛୁଆ ବେଳେ ଗାଁର ଶାତଦିନରେ ରାତି ଆମ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖୁବ ଆରାମ ଦାୟିତ୍ୱ ଥାଏ । ବାପା ରେଳବାଇରେ କଲିକତାରେ ଚାକିରି କରିଥାନ୍ତି । ଶାତ ରତ୍ନ ପୂର୍ବରୁ ଦଶହରା ବେଳକୁ ସାଙ୍ଗିନାର ବଜାରରୁ ଭାଇ ଭଡ଼ଣୀ ଓ ବୋଉ ପାଇଁ ସବୁ ବର୍ଷ ଆଶନ୍ତି ସାଲ ଓ କମଳ । ଆମ ପାଖ ପଢ଼ିଶାର ଅନେକ ଗରିବ ପରିବାର ଶାତ ଦିନେ ଛିଣ୍ଣା ଅଖା ବସ୍ତା ଓ କନ୍ଦା ଘୋଡ଼ିହୋଇ ଶାତକୁ ସାମ୍ବା କରନ୍ତି ସେ କାଳେ । ବୋଉ ଥିଲା ଖୁବ ଦୟାକୁ । ଆମେ ଚାରିଭାଇ ଓ ଭଡ଼ଣୀ ଏବଂ ବୋଉର ଯେଉଁକ ପୁରୁଣା ସାଲ, ସୁଇଟର ଓ କମଳ ଥାଏ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ବ୍ୟାଗରେ ଭର୍ତ୍ତି କରି ବୋଉ ମୋ ହାତରେ ପଠେଇ ଦିବ ଆଖ ପାଖର କିଛି ଗରିବ ପରିବାରଙ୍କୁ ଦେଇ ଆସିବାକୁ । ମୋ ଉପର ଭାଇ ବ୍ୟାଗ ଧରିଥାଏ ଆଉ ମୁଁ ଆନନ୍ଦ ମନରେ ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ଶାତବସ୍ତ୍ର ସେମାନଙ୍କୁ ବାଣିଜା ବେଳେ ଖୁବ ଖୁସା ଲାଗେ । ବେଳେବେଳେ ଲାଗେ ମୁଁ ବତ ହେଲ

ଚକ୍ର ରୋଜଗାର କଲେ
 ପୁରୁଷା ମୁହଁ ନୂଆ ଶାତବିଷ୍ଟ
 ଏମାନଙ୍କୁ ଦେବି । ସମୟ ଗତିବାଲେ ।
 କଲେଇ ପଡ଼ିଲା ଯାଏ ବୋଉ ପ୍ରତିବିର୍ଷ
 ମୋ ହାତରେ ଏହି ମହାତ କାର୍ଯ୍ୟ ଜାରି
 ରଖୁଥାଏ । ୧୯୫୪ ମସିହାରେ ଥରେ କଲେଇ
 ବେଳର ଜଣେ ଘାଞ୍ଚ ତା' ବାପାଙ୍କୁ ଜମ୍ବୁଦିନ

ଉପହାର ଦେବାପାଇଁ ମୋତୁ ଗୋଟେ ପୋଟ୍ଟେଇ ନେଲା ଆଉ ବଦଳିଛେ
ଖୁସା ହୋଇ ତିନିଶହ ରଙ୍ଗା ଦେଲା । ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାରକୁ ହାତରେ ଧରି
ଖୁସା ମନରେ ଚାରିଚା ପତଳା କମଳ ଓ କିଛି ଖାଦ୍ୟ ମୁଣ୍ଡିଆ ଧରି ଗାଁଠ
ଶେଷ ପାଟେ ଥିବା ଆଦିବାସୀ ଶବର ସାହିର ଜଣେ ଗରିବ ବୁଢ଼ା ମା' । ତିନିଶହ
ମନ୍ଦିରରେ ଯାଏଇ ଦେଇ ଦେଲି । ବଦଳରେ ସେମାନଙ୍କର ମୁହଁର ଆନନ୍ଦ
ଓ ଆଶାରୀଦରେ ମୋ ପେଟ ପୁରିଗଲା ପରି ଲାଗୁଥାଏ । ବାସ 'ତା' ପରେ
ବର୍ଷ ସାରା ଚିତ୍ର କରି ଯାହା ରୋଜାଗାର କରିଥାଏ ସେହି ଚଙ୍ଗାରୁ ଗରିବ
ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ କମଳ କିଣି ବର୍ଷିଥାଏ । ୨୦୨୦ କରୋନା ସମୟରେ
ସେବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ସହରକୁ ଯାଇ ଦେଖେ ଶାତ ରାତିରେ
ରେଳ ଷ୍ଟେସନ ଓ ଫୁଲପାଥରେ ଅନେକ ଅସହାୟ ଲୋକ ଖୋଲା ଆକାଶରେ
ତଳେ ଫୁଲକୁଳା ଶୋଇଥାଆନ୍ତି । ଶୁରୁ କଷ୍ଟ ଲାଗେ ନିଜର ସିମୀତ ଆୟରେ
ଶିତାଧୂକ ଲୋକଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଓ କମଳ ବର୍ଷନ ସମ୍ବନ୍ଧ ହେଉ ନଥାଏ
ତା'ପରେ 'ସେବା ବିନ୍ଦୁ' ଗୁପ୍ତ ନାମରେ ଏକ ହାତାଥୁର୍ବୁଦ୍ଧ ଗୁପ୍ତ ଖୋଲି
ଫେସ୍‌ବୁକର କିଛି ବନ୍ଦୁ ଶୁଭେତ୍ତୁଙ୍କୁ ସେଥିରେ ସାମିଲ କଲି । ସମ୍ପ୍ରକାର
ମିଳିତ ସହଯୋଗରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଭୁବନେଶ୍ୱର, କଟକ, ପୁରୀ, ଜିଲ୍ଲା
ସମେତ ବିଭିନ୍ନ ରେଳ ଷ୍ଟେସନ ପାଖରେ ଥିବା ଅସହାୟ ଲୋକଙ୍କ
ପାଖେ ଅଟେ ଭଡା କରି ଖାଦ୍ୟ ଓ କମଳ ମେଇ ବିଳମ୍ବିତ ରାତିରେ
ବର୍ଷନ କରେ । ଥରେ ପୁରୀରୁ ବିଳମ୍ବିତ ରାତିରେ ସେବା କାମ ସାରି
ଫେରୁଥିବା ବେଳେ ବାଟରେ କିଛି ଅସାମାଜିକ ନିଶାଖୋର ଯୁବକ
ମୋଟେ ଓ ମୋ ବନ୍ଦୁ ଝାନରଙ୍ଗନ ମିଶ୍ରଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରି ଚଙ୍ଗା
ମୋବାଇଲ ଆଦି ଛାଡ଼େଇ ନେଇଥିଲେ ବି ସେଥିରେ ଦସି ନ ଯାଇଛନ୍ତି

ସେବା କାର୍ଯ୍ୟ ଜାଗା
ରଖୁଛି । ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ
କୃପାରୁ ଜୀବନର ଶେଷଯାଏ
ଏମିତି ଅସାଧ୍ୟମାନଙ୍କୁ କମଳ ଓ ଶୀତବସ୍ତ୍ର
ବନ୍ଧନ କରୁଥିବି ।
ଜୀବନର ଶେଷ ଯାଏ କରୁଥିବି— ନରେନ୍ଦ୍ର ବେହେରା

ବାଲେଶ୍ଵର ଜିଲ୍ଲା ଖଇରା କୁକ ଖଇରା ପଞ୍ଚାୟତ ଅଧୀନ
ଆଜିଦା ଗ୍ରାମର ନରେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରସାଦ ବେହେରା । ସ୍କୁଲ ପତା ବୟସରୁ ଡାଙ୍କର
ସମାଜବେବା ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ଥିଲା । ହେଲେ ସେ ଉପଯୁକ୍ତ ଯୁଗପର୍ମ ପାଉ
ନ ଥିଲେ । ପରେ ସେ ନିଜଶ୍ଵର ଉଦ୍ୟମରେ ଏକ ଅନୁଷ୍ଠାନ କଢ଼ିଯାଇବେବା
କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ୫ ବର୍ଷ ଧରି ସେ ଏହି କାମ ଜାରି ରଖିଛନ୍ତି ।
ଯେଉଁଥିରେ ସେ ଗରିବ, ଅସହାୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଶାତବସ୍ତ୍ର, ଶାତି, ପିଲାମାନଙ୍କୁ
ଡ୍ରେସ ଓ ଶୁଷ୍କଲା ଖାଦ୍ୟ ଲଭ୍ୟାଦି ବଣ୍ଣନ କରିଥାନ୍ତି । ସେ କୁହାନ୍ତି, 'ପ୍ରଥମେ
ଖଇରା କୁକର କେତେକ ଗାଁରେ ଏହି ସେବା କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲି । ଶାତବସ୍ତ୍ର
ଅପଦା କୁକର ଆଦିବାସୀ ସାହିରେ ଶାତବସ୍ତ୍ର ବଣ୍ଣନ କରାଯାଇଥିଲା, ଏ
ବର୍ଷ ବି ପ୍ରାୟ ୪୦୯୩ ଶାତବସ୍ତ୍ର ବଣ୍ଣନ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏ ବର୍ଷ ଭାଦ୍ରା ଜିଲ୍ଲା
ଆରାଦି ୧୧୦, ଗୋବିନ୍ଦପୁର ପଞ୍ଚାୟତର ଗୋବିନ୍ଦପୁର ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିର,
କଲିଆ ପଞ୍ଚାୟତ ସାହୋତୀ ମା' ମନ୍ଦିର, କେବୁଳ୍ଲର ଜିଲ୍ଲା ଘରଗାଁ ତାତିଆଁ
୧୦, ହାରଟିହୀ କୁକ ମଠସାହି ପ୍ଲଟ ମା' ଦୁଆରଶ୍ଵରୀ ୧୦, କୃଷ୍ଣପୁରୀ
ବାଲାଶ୍ରମ ସମେତ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ଲାନରେ ରହୁଥିବା ଅସହାୟ ଗରିବ ଲୋକଙ୍କୁ
ଶାତବସ୍ତ୍ର ଓ କମଳ ବଣ୍ଣନ କରାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ମୋତେ ମାନସିକ ଶାନ୍ତି
ମିଳୁଛି । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନ ମାଧ୍ୟମରେ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟ ଜାରି ରଖିଛି ।
ଜାବନର ଶେଷ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେତେ ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ଆସିଲେ ମଧ୍ୟ ଏପରି
ସେବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଜାରି ରଖିବି ବୋଲି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଛି ।

ପେନ୍ସନ ଟଙ୍କାରେ କରୁଛି ଏହି ସେବା କାର୍ଯ୍ୟ: ଦୀପକ ଜେନା
ପୁରାଜିଲା କୃଷ୍ଣପୁରା ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଦ୍ରୋକାନ ପଞ୍ଚାୟତ ଅଧୀନ ଦୂଆଗାଁର
ଦୀପକ କୁମାର ଜେନା ଜଣେ ଅବସର ପ୍ରାୟ ସେମିକି । ସେ କୁହାନ୍ତି,
ରାଜମାତି ବିଜ୍ଞାନରେ ମାନ୍ଦ୍ରାତିଗ୍ରୀ ହାସାଲ କରିଛି । ପରେ ସାମରିକ
ବାହିନୀରେ ସେମିକି ଭାବେ ୧୭ ଅନ୍ତୋବର ୨୦୦୭ରେ

ଶମିଷ୍ଠା ମହାନ୍ତି

ତିନି ଦଶକୀ ଧରି ଚାଲିଛି: ଶର୍ମୀଷ୍ଠା ମହାନ୍ତି

ଆଦିବାସୀ ଅଧ୍ୟୁଷିତ କେନ୍ଦ୍ରର ଜିଲ୍ଲାର କୁଆଙ୍ଗରନ୍ତାରେ ସେ ଏକ ଆଶ୍ରମ କରିଛନ୍ତି । ଯେଉଁଥିରେ କୁଆଙ୍ଗମାନଙ୍କ ସାମଗ୍ରିକ ବିକାଶ

ଦିଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି ।
ଯିଏକି ଶୁଣୁ ଅପା ଭାବେ
ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ ଜଣାଶୁଣା ॥

ସେ	କୁହନ୍ତି, 'ଆମ ଘର
----	--------------------

ଲକ୍ଷ୍ମୀପ୍ରସାଦ ରାଉଡ଼

ସୁଶାନ୍ତ ସାହୁ

ଜିଲ୍ଲାରେ । ୧୯୯୭ ମସିହାରୁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଜିଲ୍ଲାର ହରିତନ୍ତର ବ୍ଳକର ପିଣ୍ଡପିଣ୍ଡ ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତ ଅଧୀନ କୁଆଞ୍ଚରନଠାରେ ଆସି ସମାଜସେବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାମିଲ ହୋଇଛି । ୧୯୯୭ ମସିହାରୁ ଆଜିଯାଏ ଶାତଦିନେ ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ଗରିବ ଅସହାୟ ତଥା ଆଦିବାସୀ ଭାଇଭାଇଣଙ୍କୁ ଶାତବ୍ରଷ୍ଟ ବର୍ଷନ କରାଯାଏନ୍ତି । ଏଥୁରେ ଶାନ୍ତି ଆଶ୍ଵମର ଭାଇ ଭଉଣାମାନେ ସହଯୋଗ କରିଥାନ୍ତି । ଏମିତିରେ ଦାର୍ଘ ଶାତବ୍ରଷ୍ଟ ବର୍ଷନ କରିବାରେ ଆଗରୁ ବି ମୋର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଜାରି ରହିବ ।

ପ୍ରବାର କୁମାର ଦାଶ- କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ଟାଙ୍ଗୀ-ଗୋବ୍ରାର ଅଞ୍ଚଳର ପ୍ରବାର କୁମାର ଦାଶ, ଯିଏକି ଜଣେ ସାମାଜିକ କର୍ମୀ । ଆଇନ ପାଠ ପଡ଼ିଥୁଲେ ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ସର୍ବଦା ବିଭିନ୍ନ ସାମାଜିକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାମିଲ କରିଥାନ୍ତି । ସେ କୁହାନ୍ତି, ‘ପିଲାଦିନରୁ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ମହିଳାଙ୍କ ଭଲଲାଗେ, ୧୯୮୮ ମସିହାରୁ

ସମ୍ବିତ୍ତା ପଲେଇ

ମହୀର ଦାସ

ଦୀପକ ଜେନା

ନରେନ୍ଦ୍ର ବେହେରା

ମାଟ୍ଟିକ ପରେ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ସମୟା ଦୂର କରିବା, ଅସହାୟକୁ ସହାୟତା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ କରିଛି। ପଶୁପକ୍ଷୀଙ୍କ କିନ୍ତୁ ଜଳ ଓ ଖାଦ୍ୟ ଦେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥାଏ। ପ୍ରକୃତିକୁ ପୂଜା କରିବା ସହ କେତେକ ଔଷଧୀୟ ବୃକ୍ଷ ଲଗାଇଛି। କୁଷରୋପଶ କରିବାବେଳେ ମୋତେ ବସୁତ ମାନ୍ୟିକ ଶାନ୍ତିମେ। ଅସୁରିଧାରେ ଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ସାଧ୍ୟମାତ୍ରେ ସାହାୟ କରିଆସୁଛି। ବାପା କହିଥିଲେ ନିଜ ଗୋଜଗାରର ୨୦ଭାଗ ଦାନ କରିବାକୁ ଏବଂ ମୋ ମା' ମୋତେ ଶିଖାଇଥିଲେ ବାଲ୍ୟକାଳୁ ଧରୀ ଧରି ମୁଁ ସଞ୍ଚାରି... । ମୁଁ ଉଭୟଙ୍କ କଥା ରଖେଛି, ଗୋଜଗାରର ୨୦ଭାଗ ଅସହାୟ ଲୋକଙ୍କୁ

ପ୍ରଦାନ କରୁଛି । ଭିତନ ସାମାଜିକ ସଂଗଠନ ଓ କାମ୍ୟକଥଙ୍କୁ ନେଇ
ଅସହାୟ ଗରିବଲୋକଙ୍କୁ ସାହାୟ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ
ପାଖରେ ପହଞ୍ଚି ଥାଏ । ପ୍ରତିବର୍ଷ ଆମ ଅଞ୍ଚଳରେ କେତେଜଣ
ଗରିବ ଲୋକଙ୍କୁ ଶାତବସ୍ତ୍ର ବନ୍ଧନ କରିଥାଏ । ଟଳିତବର୍ଷ ପ୍ରାୟ
ଶହେଟି ଶାତବସ୍ତ୍ର ବନ୍ଧନ କରିପାରିଛି । ଏହି କାମରେ ମତେ
ମାନସିକ ଶାନ୍ତି ମିଳନ୍ତି ।

ପକେଟ ମନ୍ତ୍ର ଆର୍ଯ୍ୟ: ଗଗନବିହାରୀ ଜେନା
-ପୁରୀଜିଲା କୃଷ୍ଣପ୍ରସାଦ କୁକରେ ରହିଛି ବାବା କମଳେଶ୍ଵର ଦେବ
ସମାଜସେବା ସଂଗଠନ । ଏହାର ସମ୍ପାଦକ ଗଗନବିହାରୀ ଜେନା
କୁହକ୍ତି, ମୁଁ ଜଣେ ପୋଲିସ କର୍ମ ଚାରା । ବଡ଼ଖାଡ଼ ଗାଁରେ ମୋ
ଘର । ଥରେ ମୁଁ ଏବଂ ମୋର ପାଞ୍ଚ ସୁବାଷ ପଲେଲେ ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳେ
ବାବା କମଳେଶ୍ଵର ଦେବଙ୍କ ପାଠୀ ବିଧିଧର୍ମ । ଭାବିଲୁ ଲୋକଙ୍କ
ମାତ୍ର ତିଥି ପାଇଁ ପାଇଁ ମାତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ମାତ୍ର ପାଇଁ

ପାଇଁ କାହା କାହା କରିବୁ ପରେ ଥାଣା ସାହିତ ଧାର୍ତ୍ତଙ୍ଗ
ସୁବଳକ ଏକାଠି ହୋଇ ଗରିବ ଏବଂ ମାନସିକ ବିକାଶଗ୍ରହୀତ
ଗୋଟିଏ ସେବା କଲୁ। ଆମେ ଦେଖିଲୁ କିଛି ଗରିବ
ଲୋକ ଶାତ ଦିନେ ଖୁବ୍ କଷ୍ଟ ପାଉଛନ୍ତି। ଆମେ ନିଜନିଜର
ପକେମେନିରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶାତବସ୍ତ୍ର ଆଣି ତାଙ୍କୁ
ଦେଇଥିଲୁ। ସେହି ୨୦୧୮ ମସିହାରୁ ଆଜିଯାଏ ପ୍ରତିବର୍ଷ
ଶାତଦିନେ ଗରିବ, ଅସହାୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଶାତବସ୍ତ୍ର ବଣ୍ଣି
କରିଆସୁଛି। ଏଥୁପାଇଁ ସଂଗଠନର କେତେଜଣ ସଦସ୍ୟ
ଆମ ଅଞ୍ଚଳର ଗାଁ ଗାଁ ବୁଲି ସେବାଭିକ୍ଷା ଦି କରିଥାନ୍ତି।
ଏଥୁବର୍ତ୍ତି ସମସ୍ତ ସଦସ୍ୟ ନିଜନିଜର ସଞ୍ଚାତ ପକେମେନିକୁ

ପ୍ରତିହକ ଶାତଦିଷ୍ଟ କଣ ବାଧ୍ୟାନ୍ତ।
କେବଳ ଏମାନେ ନୁହନ୍ତି, ଏମାନଙ୍କ ପରି ଆହୁରି ଅନେକ
ସହୃଦୟ ମଣିଷ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କି ଗରିବ ଅସହାୟ
ଲୋକଙ୍କୁ ଶାତଦିନେ ମାଗଣାରେ ଶାତଦିଷ୍ଟ ବନ୍ଧନ
ରଖିଥାଏଇ।

-କବିତାରୀ ହେଉବା ଲେଖାମ ମନ୍ଦବାପଳ

କ୍ରିସ୍ମାସ୍‌ରେ ରେଡ୍ ଫ୍ୟାଶନ

କ୍ରିସ୍ମାସ୍ ଅବସରରେ ଗର୍ଜିଯସ୍ ଲୁକ୍ ଦେଇଥାଏ
ରେଡ୍ କଳରର ଆଉପିଚ୍‌ରୁ କିଭଳି ଷ୍ଟାଇଲ୍ କଲେ ପରିପେକ୍ଷ
କ୍ରିସ୍ମାସ୍ ଲୁକ୍ ପାଇହେବ ଜାଣନ୍ତୁ ସେ
ସମ୍ପର୍କରେ...

ଯେମାନେ ଚାହିଁଲେ କ୍ରିସ୍ମାସ୍
ଅବସରରେ ରେଡ୍ ବା ନାଲି ରଙ୍ଗର ଶାଢ଼ି

ପିନ୍ଧି ନିଜକୁ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲୁକ୍ ଦେଇପାରିବେ।

ଶାଢ଼ିରେ ଚିକେ ଭିନ୍ନ ଦେଖାଯିବା ପାଇଁ ରେଡ୍
କଳରର ଉପରୁ ଶାଢ଼ି ସାଂକୁ ଫୁଲ୍ ମିଛ ଭାଇର ଅଥବା
କ୍ରମ୍ୟ ସେଟରକୁ ପେଯାର କରି ପିନ୍ଧିପାରିବେ। ହାଇ ହିଲ୍ ଓ
ଅଞ୍ଚିତାଙ୍କୁ କୁଣ୍ଡଳେରି ଏହା ସାଂକୁ ଭଲ ମାନିଥାଏ।

* ମାୟାକ୍ରି ଡ୍ରେସ୍: ତ୍ରାଣିନାଲ ଲୁକ୍କରେ ବି ଟିକେ ମର୍ଦନ୍
ଟର ଦେଇଥାଏ ଏହି ଡ୍ରେସ୍। ତେବେ କ୍ରିସ୍ମାସ୍ ଅବସରରେ
ଲୁକ୍କରୁ ଆଉ ଚିକେ ହାଇଲାଇଟ୍ କରିବାକୁ ଗାହୁଁଥିଲେ,
ଝିଅମାନେ ରେଡ୍ କଳରର ଅପ୍ ସୋଲ୍ଟର ମାୟାକ୍ରି ଡ୍ରେସ୍ ବି
ଗ୍ରାହ କରିପାରିବେ। ଏହା ସାଂକୁ ଲେଦର ଜ୍ୟାକେଟ୍ ବି
କ୍ୟାରି କରିପାରିବେ।

* ଟ୍ରେଞ୍ଚ କୋର୍: କ୍ରିସ୍ମାସ୍ ଅବସରରେ ରେଡ୍
କଳର ଟ୍ରେଞ୍ଚ କୋରକୁ ବି ବେଶ୍ ରେସ୍
ଭାବେ ବାହିପାରିବେ। ତେବେ ଏହି ଗାଇପର
ଆଉପିଚ୍‌ରୁ କାଳି କିମ୍ବା ଷ୍ଟାଇର୍ କଳର
କଞ୍ଚକାଳୀକାରୀ ପିନ୍ଧିଲେ ଲୁକ୍ ଭଲ
ଦେଖାଯାଇଥାଏ। ଫୁଲ୍ ଏବଂ ହାଇ ହିଲ୍ ଏହି ଲୁକ୍କରୁ
ଭଲ ମାନିଥାଏ।

* ପ୍ୟାଣ୍ଟ୍-ସ୍ଲାର୍: ଏହି ଆଉରପିଚ୍ ଝିଅମାନକୁ
ସବୁବେଳେ ଷ୍ଟାଇଲିଶ୍ ଲୁକ୍ ଦେଇଥାଏ। କ୍ରିସ୍ମାସ୍

ଅବସରରେ
ଝିଅମାନେ
ଚାହିଁଲେ ରେଡ୍
କଳର
ପ୍ୟାଣ୍ଟ୍-ସ୍ଲାର୍
ପିନ୍ଧି ନିଜକୁ

ଅବସରରେ
ଝିଅମାନେ
ଚାହିଁଲେ ରେଡ୍
କଳର
ପ୍ୟାଣ୍ଟ୍-ସ୍ଲାର୍
ପିନ୍ଧି ନିଜକୁ

ଅବସରରେ
ଝିଅମାନେ
ଚାହିଁଲେ ରେଡ୍
କଳର
ପ୍ୟାଣ୍ଟ୍-ସ୍ଲାର୍
ପିନ୍ଧି ନିଜକୁ

ଆକର୍ଷଣୀୟ ଭାବେ ସଜାଇପାରିବେ। ଆଉ
ଏହା ସାଂକୁ ରେଡ୍ କଳରର ଭେଲ୍ପେଟ୍
ହାଇପିଲ୍ ପିନ୍ଧିପାରିବେ।

* ବ୍ରେଜର ଡ୍ରେସ୍: ଶାତଦିନେ ବ୍ରେଜର
ଡ୍ରେସର ବେଶ୍ ଗାହିଦା ରହିଥାଏ।

କାରଣ ଏହା ଶାତରୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା
ସହ ଷ୍ଟାଇଲିଶ୍ ଲୁକ୍ ଦେଇଥାଏ।

କ୍ରିସ୍ମାସ୍ ଅବସରରେ ଝିଅମାନେ

ଚାହିଁଲେ ରେଡ୍ କଳରର
ବ୍ରେଜର ଡ୍ରେସ ସାଂକୁ

୩୦ରେ ମାୟାର ରେଡ୍
ଲିପ୍ସିକ୍ ଆଉ ମାୟାଟିଂ
ହିଲ୍ ପିନ୍ଧିପାରିବେ। ଆଉ
ତା'ସାଂକୁ କର୍ଲି ହେଯାର
ପୋନିଗେଲ୍ କରି ନିଜକୁ ଡିପରେଣ୍ଡ
ଲୁକ୍ ଦେଇପାରିବେ।

* ରେଡ୍ ଗାଉନ୍: ସାର୍ଟନ୍ ଫାବ୍ରିକର
ଲଙ୍କ ରେଡ୍ ଗାଉନ୍ ବି ଝିଅମାନଙ୍କୁ

ପରିପେକ୍ଷ କ୍ରିସ୍ମାସ୍ ଲୁକ୍ ଦେଇଥାଏ।

ଏହା ସାଂକୁ ନ୍ୟୁଡ୍ ମେକଥ୍ରେପ୍ ଆଉ
ଷ୍ଟ୍ରେଚ୍ ହେଯାର ଷ୍ଟାଇଲିଶ୍ ଲୁକ୍ ଭଲ

ମାନିଥାଏ। ସେହିପରି ଯଦି କେହି ବ୍ରେଜର
ନେକବାଲା ରେଡ୍ ଗାଉନ୍ ପିନ୍ଧୁଆନ୍ତି,
ତା'ହେଲେ ସେମାନେ ଯେତେ ହାଲକା

ମେକଥ୍ରେପ୍ ନେବେ ଲୁକ୍ ସେତେ ଭଲ
ଲାଗିବ।

ଏହାହାତ୍ରା ଝିଅମାନେ

ଚାହିଁଲେ କ୍ରିସ୍ମାସ୍ ଅବସରରେ ପତିକନ
ଡ୍ରେସ୍, ଅପ୍ ସୋଲ୍ଟର ଗାଉନ୍, ଭିନ୍ନଚେତ୍ତ

ରେଡ୍ ଡ୍ରେସ ଅଥବା ଘୋରବାଲା ନି
ଲେଜଥ ପ୍ରକାର ବି ପିନ୍ଧି ଆଉରପିଚ୍ କ୍ରିସ୍ମାସ୍

ଲୁକ୍ ପାରିପାରିବେ।

**ଯାହାଙ୍କ ପାଇଁ ଗଜ୍ଜ ଏକ
ଶ୍ରୀମାଣୀଙ୍କ ଆବେଗ ଓ ସାମାଜିକ
ସଂକଳ୍ପବନ୍ଧତାର ଏକ ପ୍ରତିଷ୍ଠବି...**

ଗଜ୍ଜ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଶ୍ରୀମାଣୀଙ୍କ ଆବେଗ, ଏକ ସାମାଜିକ ସଂକଳ୍ପବନ୍ଧତାର ଏକ ପ୍ରତିଷ୍ଠବି, ଗୋଟେ ମାନବୀୟ ଚେତନାର ପ୍ରତିବନ୍ଧତା, ସମାଜନିଷ୍ଠ କରିପାରୁଥିବା ଗୋଟେ ଅଭିପ୍ରାୟ। ଜୀବନ କେବଳ ଜଞ୍ଜାଳମୟ ବା ଦୁଃଖମୟ ନୁହେଁ ଗପମୟ ବି । ଖୁବ୍ ପାଖରେ ଜୀବନ, ଖୁବ୍ ପାଖରେ ଗଜ୍ଜ । ଆମ ଚରିପଟେ ମାଳମାଳ ଚରିତ୍ର ଆଉ ଖୁବ୍ ଚିତ୍ରମୟ ଆମ ଚରିପାଖ । ସଂପକ, ସଂଘାତ, ଦ୍ୱାଦ୍ର, ଆଶା, ଆକାଶା, ଆଶଙ୍କା, ଦାର୍ଶିତ୍ବ ଦହନ-ସବୁଠି କେବଳ ଗପ ହିଁ ଗପ । ପ୍ରତି ମଣିଷ ଭିତରେ ଖୁବ୍ ହୋଇଛି ପଶପଶ ଗପର ପରମାଣୁ ସମକାଳୀନ ଜୀବନ ଓ ପାରିପାର୍ଶ୍ଵ ଜଗତରୁ ଜୀବନ ସହ ଯୋଡ଼ି ହୋଇଥିବା ଗହନ ଜୀବନକା ସକାନ କରି ଏକ ନିଆରା ଶୈଳୀରେ ପରିଦେଶଣ କରିବା ଜଣେ ଗାନ୍ଧିକର ମୁଖ୍ୟ ଉଦେଶ୍ୟ । ଭଲ ଗପଟେ ସାମାଜରେ ବୈଦ୍ୟକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିପାରେ । ସାମାଜକୁ ଯୋଡ଼ିପାରେ, ଭାଙ୍ଗିବି ପାରେ । ବ୍ୟକ୍ତି ଭିତରର ରହିଗପ ବଦେଇ ଦେଇପାରେ । ମୁଖ୍ୟ, ରାଗ, ହସ-ବିହେସ, ପ୍ରତ୍ୱ-ମୁହଁ, ଅପେକ୍ଷା-ଉପେକ୍ଷା, ଅଭିମାନ-ଅନେଷଣରୁ ଗପ ଜନ୍ମନିଥ । ମୁଖ୍ ବା ଦୁଃଖର ପ୍ରାୟିତ୍ ନ ଥାଏ କିନ୍ତୁ ତାକୁ ନେଇ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ଗପର ଥାଏ ପ୍ରାୟିତ୍ । ସେହିଭାବି ପ୍ରତିଟି କ୍ଷଣପ୍ରାୟୀ ଜୀବନ ଭିତରେ କାହାଣୀ ସନ୍ଧାନ କରିପାରୁଥିବା ଜଣେ ସମାପନ୍ୟିତ ଡିକ୍ଷାଆ କଥାସାହିତ୍ୟର ଶ୍ରୀମାଣୀଙ୍କ କଥାଶିଳ୍ପୀ ହେଉଛନ୍ତି ଡି. ଲଲାଚେନ୍ଦ୍ର ସାହୁ । ଯିଏକି ଏକାଧାରରେ ଜଣେ କବି, ଗାନ୍ଧିକ, ଔପନ୍ୟାସିକ- ଓ

ଶ୍ରୀ ଅଞ୍ଜନୀତ୍ରୀ କଥା ସ୍ମୀଟ୍ ଶ୍ରୀ ଗପ

ପ୍ରାବନ୍ଧିକ । ଡିକ୍ଷାଆ ସାହିତ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶତାଧିକ ଗଜ୍ଜ, ଡାଖରି ଗଜ୍ଜ, କବିତା, ଉପନ୍ୟାସ, ପ୍ରବନ୍ଧ ଆଦି ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଜନ୍ମ ୧୩୦୩ ୧୯୭୫ରେ । ସେ ସୁମାଧୁମ୍ୟ ପ୍ରବାଣୀ ଶିକ୍ଷକ ଶ୍ରୀମତ୍ତ୍ଵ ସାହୁ ଓ ଶ୍ରୀମତୀ ମାଞ୍ଜୁଲତା ସାହୁଙ୍କ ଜ୍ୟେଷ୍ଠପୁତ୍ର । କଟନ ଜିଲ୍ଲାର କରଢାପାଳ ଗ୍ରାମରେ ତାଙ୍କର ଜନ୍ମ । ପେସାରେ ସେ ଜଣେ ବରିଷ୍ଟ ପ୍ରଶାସନିକ ଅଧିକାରୀ ମାତ୍ର ନିଶା ସାହିତ୍ୟ ସାଧନା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଡିକ୍ଷାଆ ଚାତ୍ରଜମ୍ବ ତେବେଳପମେଷ୍ଟ କର୍ପୋରେଶନର ମହାପ୍ରବନ୍ଧକ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟରତ । ସେ ଜୁହୁକୁ, "ଲେଖାଲେଖୁ ଅଭ୍ୟାସ ମୋର ସୁଲ ବେଳୁ ଥିଲା । ପରେ କଲେଜ ସମୟରେ ଭେତ୍ରନିଶା ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ କଟକରୁ ୧୯୯୭ରେ ଇଂଳିଶ ଭାଷା ସାହିତ୍ୟରେ ସ୍ଥାପନ ଆରମ୍ଭିଲା । ଜାହାନରାଲୀ ନେହେରୁ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ନୂଆଦିଲୀରେ ଉଚ୍ଚ ଅଧ୍ୟୟନ ପାଇଁ ପ୍ରବେଶ କଲି । ସେଠାରେ ୨୦୦୪ରେ ସମାଜଭିଜ୍ଞାନରେ (ପୋଲିସ କଲ୍ପର ଓ ମାନବାଧ୍ୟକାର ଉପରେ ସନ୍ଦର୍ଭ ଲେଖନ ପିଏଟ । ଡି. ଲାଭ କରିଥିଲା । ୨୦୦୦ ବ୍ୟାରର ଡିକ୍ଷାଆ ପ୍ରଶାସନିକ ଅଧିକାରୀଭାବେ ଯୋଗ ଦେଲି । ବହୁ ଚର୍ଚିତ କନ୍ଧାଳାକ ଦଙ୍ଗାବେଳେ ଜଳେଶ୍ଵରପେଟା ଅଞ୍ଚଳର ତସ୍ତେଲିଦାର, ୨୦୧୩ରେ ଭେତ୍ରି ସିଭିଯର ସାଇକ୍ଲୋନ ପାଇଲିନ ହିନ୍ତ କରିଥିବା ଗୋପାଳପୁର ଅଞ୍ଚଳର ତସ୍ତେଲିଦାର, ୨୦୧୫ରେ ବିଶ୍ୱ ପୁରୁଷ ହିନ୍ତ ବେଳେ ଭୂବନେଶ୍ୱର ମହାନଗର ନିଗମର ତେପୁଟି କଲିଶନର ଭାବେ ନିଜର ଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ବାହ କରିଛି । ଜଣେ ପ୍ରଶାସନିକ ଅଧିକାରୀ ଭାବେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ଲାନରେ ପ୍ରତ୍ୟେ ବହୁ ଲୋକଙ୍କ ସଂସର୍ଗରେ ଆସିଥାଏ । ସେଇଠି ଭେତ୍ରିଥାଏ ଜୀବନ ଜିଜାକୁ ସଂପର୍କ କରୁଥାବା ମେହନତି ମଣିଷମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖ୍ ଦୁଃଖ ଜୀବନ ଅନେମିତା ଘରଣା ଓ ବହୁ କୁହାଅକୁହା କଥା ମୋ ମନକୁ ଆଯୋଜିତ କରେ । ତାକୁ ଗପରେ ପ୍ଲାନ ଦିବ୍ରି । ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥାଏ ଜଣେ ପ୍ରଶାସନିକ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ସମେଦନାଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ୟ ଦେବାକୁ ଓ ସମାଜମୂଳୀ ହେଲା ଜୀବନସହ ଯୋଡ଼ି ରଖିବାର ପ୍ରୟାସ କରିଥାଏ । ଏମିତି ରଚନା କରିଥିବା

ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଅଣଚାଶ ପବନ, ଲଲାଚେନ୍ଦ୍ର ଗଜ୍ଜ ଶତକ (ଉତ୍ତମ ଗଜ୍ଜ ସଂକଳନ), ଘାଟେ ମୁହଁ ଡଙ୍ଗା (ଉପନ୍ୟାସ), ଏକ ଅପହୁଚ୍ଚ କଲିଂ ବେଳ୍ର ସମାଧ୍ୱ (ଗଜ୍ଜ ସଂକଳନ), ପ୍ରେଜନ ପାୟାର (ଉପନ୍ୟାସ), କୁହ କଥା କୋଣାର୍କ (କବିତା ସଂକଳନ) ଜତ୍ୟାଦି ପୁସ୍ତକ ରଚନା କରିପାରିଛି ।

ଡି. ସାହୁ ନିଜର ଅନେକ ଗଜ୍ଜ, ରଚନା, ଗବେଷଣାନ୍ତକ ଲେଖା ବିଭିନ୍ନ ପତ୍ରପତ୍ରିକା ଖେବସାଇର୍ ଓ ସମ୍ବାଦପତ୍ରାନଙ୍କରେ ପ୍ରକାଶ କରି ଆସୁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ସାହିତ୍ୟ କୃତୀ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ୨୭ ମିନ୍ଟ ରାଜଧାନୀ ପୁସ୍ତକ ମେଲା, ପରାଗ ସାହିତ୍ୟ ସମ୍ମାନ, ୫ମ ଅଜ୍ୟ ଉତ୍ସବ ସାହିତ୍ୟ ସମ୍ମାନ, ସାହିତ୍ୟାୟନ ସମ୍ମାନ, ବ୍ୟାସ ପ୍ରତିଭା ସମ୍ମାନ, ରାଜ୍ୟ ଯୁବ ସାହିତ୍ୟ ପର୍ବ ସମ୍ମାନ, ଅର୍ଜୁତାୟ ଡିକ୍ଷାଆ ସାଇମାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ସମ୍ମାନ, ଆନନ୍ଦପୁର ଲେଖକ ସମବାୟ ସମିତି ପୁରସ୍କାର ଆଦି ଅନେକ ପୁରସ୍କାର ଓ ସମ୍ମାନ ମିଳିଛି ।

-ବନବିହାରୀ

ଜୀବନ

-ଦୀପକ କୁମାର ମହାନ୍ତି

ନିଦାର ରୂପଖ,
ସମୁଦ୍ର ଆବେଗ,
ପେଟର ହାଲା,
ଛାତି ତଳର ନିଆଁ,
ସତ୍ୟର ସ୍ଵରୂପ,
ମନର ଆବରଣ,
ଧର୍ମର ସମୀକରଣ,
ଛାତିର ଯନ୍ତ୍ରଣା,

ହୃଦୟର ବ୍ୟଥା,
ଶିକ୍ଷନର ପଶାକାଠି,
ପୁରୋଧ୍ୟାଧନର ଅହଙ୍କାର,
ପରାଧୂନତାର ଶିକ୍ଷନ୍ତି,
ସବୁ ଗୋଟିଏ ମାଳରେ ଗୁଣ୍ଠା,
ଏଇତ ଜୀବନ !
-ଜ୍ୟୋତିଶ୍ଚାର-୨୨
ମୋ: ୯୪୩୮୮୭୭୯୫୦୪୯

ବୁଦ୍ଧ

-ରକ୍ଷିତଙ୍ଗାନ ରାଉଡ଼

ଯେବେ ସିଂହାସନ ଦୂରେଇ ପାରେନା
ବହୁ ଭଗ୍ନ ସ୍ଵପ୍ନର ବ୍ୟର୍ଥତା
ଶାନ୍ତିମୟ ହେଇପଡ଼େ ପନ୍ଥାସନ ମୁଦ୍ରା
ତାକୁ ଆଶ୍ରା କରି ନିର୍ଭୟରେ ଉଢ଼ିପାରନ୍ତି
ନାକ ଆକାଶରେ ପର ଖାତି ପକ୍ଷୀ ।

ସେଇ ବୁଦ୍ଧ, ଅଣଗାଷ ବଦାସରେ
ତୁଳ୍ଳ କରିଦିଅନ୍ତି ସକଳ ପ୍ରାଚୁର୍ୟ
ପୃଥ୍ବୀ ଶାଖାରେ ବାନ୍ଧନ୍ତି ଦେଇରାଗ୍ୟର ବସା ।

ଓଳଟା ଜୀବନ ଭିତରେ ବ୍ୟସ୍ତ କରେ ତାଙ୍କ
ବ୍ୟାଧି, ବାର୍ଜକ୍ୟ, ଯାତନା ଓ ମୁଦ୍ର୍ୟ
ତାଙ୍କୁ ଦେଖୁ ବାଟ କାଟେ ବରଫର ରାତି
ଗହନ ନିଦରେ ଶୋଇପଡ଼ନ୍ତି ଯଶୋଧାରା
ଶିଖେଇ ଦେଇ ସୀମାହାନ ସହନଶୀଳତା ।

ସେବେରୁ ମୁଁ ପୁଷ୍ଟି ଫୁଲହେଇ ମରୁବ୍ୟାନେ
ସବୁଙ୍କ ସାଥିକତାରେ ଅସଂଖ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ବ ନେଇ
ଭରନ୍ତି ମୋର ଶାଖା ଓ ପ୍ରଶାଖା
ଜୀବନକୁ ମୟୋଶା କରିବାକୁ ବକଟି ଚାଲିଛି
ମୋ ଭିତର ନିଦ୍ରା ଓ ସକଳ କାମନା
ଲିଭେଇ ଦେବାକୁ ଚିରତନ ଏହାର ଅଶେଷ
ମୁଁ ପୁଣି ଆସୁଛି ଫେରି ଥରକୁ ଥର ତମରି ପାଖକୁ ।

-୨୪ ପ୍ରହରୀ ମଣ୍ଡପ, ନାୟକାଣ୍ଡିହି, ଭଦ୍ରକ
ମୋ: ୯୮୦୯୦୭୦୭୦୦

କଟକ ଦାନ

-ସର୍ବାଣୀ ପକ୍ଷନାୟକ

ଡେରି ଯୋଗୁ ମା'ଙ୍ଗତାରୁ ବହେ ଶାଳି ଖାଇବ ଭାବି ଉଚିତନରି କଳିଂ
ବେଳ୍କି ପିପୁଥାଏ ମାଧ୍ୟମ । ସେପରୁ ଆଖୁ ମଳି ମଳି କବାଟ ଖୋଲୁ ଖୋଲୁ
ଶେଫାଳୀ କହିଛଠିଲେ, ତୋତେ କେତେଥର କହିବି ବାବୁ ୧୮ଟାରେ
ଅପିସ ଯିବେ । ଆଉ ତୁ ହଳି ଦୋହଳି ସାଢ଼େ ଆଠରେ ଆସିବୁ । ବାବିକାମା
କେତେବେଳେ ହେବ ?

ମା' ଭାବି ଶାତ ପଡ଼ୁଛି । ଭାବି ପ୍ରାଣୀ କୁରୁମ୍ । ଯୋଡ଼ି ହେବା ପାଇଁ ଚଦର
ବୋଲି ଗୋଟିଏ ଭଲରେ ନାହିଁ । ଘରେ ସଭିଜୁ ସର୍ବ ବ୍ରତ । ସମସ୍ତଙ୍କ
ଦେହ ଅଛି ପାରେଇ ଯାଉଛନ୍ତି । ଏଇ ନଖୁ ବାପାଗା ଯାହା ଭାବି ହରରାଣ
ହୁଅଛି । ଦି' ଦିନ ହେଲା ଭାବି ଥଣ୍ଡା ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ଯେ ଉଠି ପାରୁନି ।

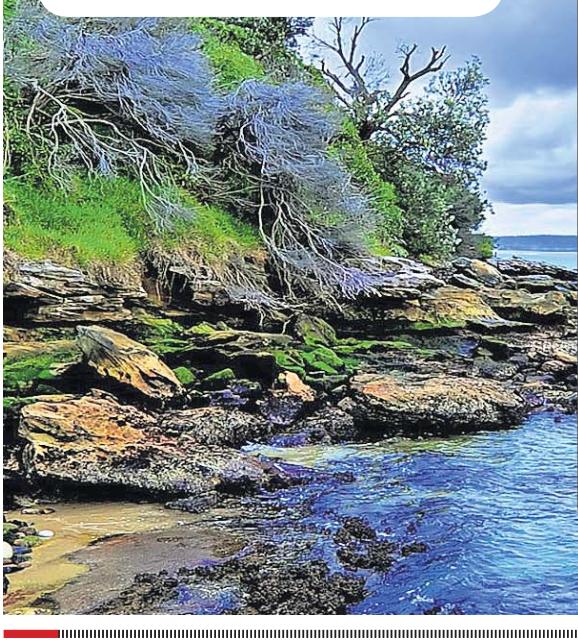
ସକାନ ନ ହେଉଣୁ ତା'ର ଫର୍ମାଇଲେ ଅଧିକ । ଦାକ ଘରିବାକୁ ଗରମ
ପାଣି ବୁଲି ଲଗେଇ ଦିଅ । ତେଜପତ୍ର, ମରାଚ ପକେଇ ନାଲି ତା ଚିକେ
ହୁଅ ହୁଅ ଡେରି ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । କାଲି ଖରା ଦେଇଥିଲି ସେ ପୁରୁଣା ଆକୁ
ବସ୍ତୁଗା ଧୋଇକି । ତାକୁ କାଲି ଯୋଡ଼େଇ ଦେଇଥିଲି ସେ ଚିକେ ଭଲକି
ଶୋଇବା ଦେଖୁ ମୋର ବି ଟିକେ ଆଖୁ ଲାଗିଯାଉଛି ଡେରି ଯାଏ ।

ସେଇଥିପାଇଁ ଆଜି ତତ୍ତ୍ଵ ତତ୍ତ୍ଵ ପାଇଁ । ଉଠି କାମ ସାରି ଜଳଖ୍ୟା
ହୋଇ ଭାତ ତୁଣ ଚିକେ କରି ଆଇଲି । ଖାଇବେ ନ ହେଲେ କେମିତି ସେ
ବାପ ହୁଆ ପଞ୍ଚାକ ।

-ହୁଅ ହୁଅ ଯା, ଜଳଦି କାମ ସାରି ଜଳଖ୍ୟା ବନା ମୁଁ ଆଉ ରିକେ ଗଡ଼ପଡ଼
ହୋଇ ଆସୁଛି । ଘୋଟା ପାଇଁ କଟି, ମା'ଙ୍କ ପାଇଁ ତା' ତିଆରି କରିଦେଲା ।
ଗୋଟେ ଦାମୀ ଶାଳ ଯୋଡ଼େଇ ହୋଇ ଆସି ଶେଫାଳୀ କହିଲେ, ମୋତେ
ବଡ଼ ଶାତ । ତେଳ ମାଲିଷ କଲେ ଶାତ ଛାତିଯିବ ଦେହରୁ । ବାବୁଙ୍କ
ଅପିସ ଯିବା ପରେ ତେଳ ରିକେ ଦେହରେ ମାଲିଷ କରିଦେବୁ ତ ମାଧ୍ୟମ ।

ହୁଅ ମା' କହି ମାଧ୍ୟମ ଲାଗିପଡ଼ିଲା ବାସନ ମଜାମଜିରେ ।
ବାବୁଙ୍କୁ ଜଳଖ୍ୟା ବାତି ଦେଲାବେଳେ ବାବୁ କହିଲେ, 'ତୋତେ
ଶାତ ହୁଅନି କି ମାଧ୍ୟମ ।'
ମାଧ୍ୟମ କହିଲା ନାଈ, ସକାଲୁ ଚଳତଞ୍ଚଳ ହୋଇଗଲେ
ଶାତ ଆଉ କ'ଣ ମାଡ଼େ ? ଆମ ଭଲି ଖର୍ତ୍ତଖ୍ୟା ଲୋକଙ୍କୁ
ଶାତ ଉଠଇ । ବାବୁ କହିଲେ ଷ୍ଟେର ବୁମର ବଡ଼ ବାବୁଙ୍କା
ଖୋଲି ଦେଖିଲୁ କେତେବା କମଳ ଅଛି ? ମାଧ୍ୟମ ଖୋଲି
ଦେଖିଲା ଦଶଟା ଖଣ୍ଡେ ପତଳା କମଳ ଲୋଗାକୋଟା ହୋଇ
ଥୁଆହୋଇଛି । ବାବୁ କହିଲେ, ଆର ଥରକ ଆମ ବ୍ୟାଙ୍କ
ରୋଗୀମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ କମଳ ଦେଉଥିଲା କିଛି ବଳିପତିଥିଲା ।
ନେଇ ଆସିଥିଲା ଘରକୁ । ଏଥରକ ବାଣିଜେବା ।
ଖୁସିର ଭାବରେ ତେବେ ଭଲି ଖେଳିଗଲା ମାଧ୍ୟମ ଦେହରେ ।
ବାବୁ ବଡ଼ ପାତରେ ଶୁଣେଇଲା ଭଲି କହିଲେ, ଏଇ ରବିବାର
ପାଲେଇ ଯିବା ଭାବୁଙ୍କ ବ୍ୟାଙ୍କ ମାନ୍ଦୁ । ମାଧ୍ୟମ ସେପରୁ
ଆସୁ ଆସୁ କହିଲେ, ହଁ କେତେଥର କହିଲେଣି ବୁଲି ଯିବାକୁ ।
କମଳ ଦେଇ ପାଇଁ ତୁଳ ତିନିଟା ଉଠେଇ ଦେବା ଯେ
ଖରବକାଗଜକୁ ଦେଇଦେବା । ହସି ଦେଲେ ବାବୁ । ସେ
ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭାବୁଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଦେଇଥିବେ । ଯାହା ହେଲେ ତାଙ୍କ
ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ । ଶାତ ଦିନ ପାଇଁ ଅନୁଦାନ ମାରିବେ ।

-କଲିକଟା
ମୋ: ୮୯୭୧୪୯୮୭୧୫୦

ପ୍ରଥମ
ରୋଜଗାର

ପାପାଙ୍କ ପାଇଁ ଚୁଟି କିଣିଥୁଲି

ଆଦରରେ ବହୁଥିଲି । ମେଧାବୀ ଛାତ୍ରୀ ଭାବେ ଶ୍ରେଣୀରେ ପ୍ରଥମ ହେଉଥିଲେ ବି ସ୍ଵଭାବରେ ଥୁଲି ଖୁବ ଡରକୁଳି । ରାତିରେ ଦର୍ଶଣ ଦେଖିଲେ ଭୟ, ଭାଜା ଉପରେ ଖସଖସ ହେଲେ ଭୟ, ଗାଧୁଆ ଘର ଭୂତ ବାହାର ମାଡ଼ି ବସିବାର ଭୟ, ଝଟିପିଟ, ଏଣ୍ଟୁଆ, ଅସରପା ଏସବୁର ଭୟ ମୋତେ ଖାଲ ଗୋଡ଼ିଥିଲା । ତେଣୁ ରାତିରେ ଲାଇଟ୍ ଲଗାଇ ଶୋଇଥିଲା । ବଜାର ଯିବାକୁ ଅସହଜ ମନେକରୁଥିବାରୁ ବାବା ମାମା ମୋ ପାଇଁ ସବୁ କିଣି ଆସୁଥିଲେ । ମୋ ମୃତ୍ୟୁବାନ କହିଲେ ବାବାମାମା, ଭାଇ ଭଉଣୀ, ବହି, ସ୍କୁଲ, ଖୁଣନକୁ ହେଁ ବୁଝିଥିଲି । କେହି ବଢ଼ି ପାଠି କରିଦେଲେ କାହିଁ ପକାଉଥିଲି । ଏମିତି ଏମିତିରେ ମୁହଁରୁକୁ ବିଜ୍ଞାନରେ ପାଷି କ୍ଲୀସ୍ ପାଷିରେ ଉତ୍ତାର୍ପି ହେଲା ପରେ ଏଟି ତ୍ରେନିଂ ନେଇଥିଲା । ହଷ୍ଟେଲରେ ରହି ପଡ଼ିବାକୁ ପଡ଼ିଲା । କାରଣ ଆମ ଘର ଥିଲା ପୋଲେରା ଗାଉନ୍ତରେ, ହେଲେ ତ୍ରେନିଂ ସ୍କୁଲ ଘରଠା ପ୍ରାୟ ୫ କି.ମି ଦୂର ଭିତରକୁ ଥିଲା । ତ୍ରେନିଂ ସ୍କୁଲରେ ନିଜେ ପଡ଼ିବା ସହିତ ଶିକ୍ଷାଦାନ ନିମିତ୍ତ ପୁଣି ସେଠାରୁ ଆମକୁ ପ୍ରାୟ ୧୨ / ୧୩ କି.ମି ଦୂରରେ ଥିବା ପ୍ରାକ୍ତିଷ୍ଟ ସ୍କୁଲକୁ ଯିବାକୁ ପଢ଼ୁଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ସେଠାରେ ମୁଁ ଏକ ସାଇକେଳ ରଖିଥିଲା । ଦିନେ ଜଣେ ସାର କହିଲେ, ‘ତୁ ତ ଭଲ ପଢ଼ିଲୁ, ସକ୍ଷ୍ୟାବେଳେ ଗୋଟେ ଘରୀ ବାହାର କରି ଆମ ଘରକୁ ଆସି ମୋ ପୁଅକୁ ଟିକେ ଖୁଣନ କରିଦେଇଯିବୁ’ ବାବାମାମାଙ୍କ ସହମତିକୁମେ ଅଷ୍ଟମ ଶ୍ରେଣୀର ସେହି ପିଲାଚିକୁ ଖୁଣନ କରିବାକୁ ଗଲି । ସାରଙ୍କ ପୁଅ ହୋଇଥିବାରୁ ଖୁବ ମନଖାନ ଦେଇ ତାକୁ ପଢ଼ିଥିଲା । ଲାଙ୍କିଶରେ ଦୁର୍ବଳ ଥିବା ସେହି ପିଲାଟି ଧୀରେ ଧାରେ ସେହି ବିଷ୍ୟରେ ଭଲ କରୁଥିବାର ଦେଖି ତାଙ୍କ ବାବା ଅର୍ଥାତ୍ ମୋ ସାର ଖୁବ ଖୁଣିଥିଲେ ମୋ ଉପରେ । କିନ୍ତୁ ଦୁର୍ଗାଯ, ଦିନେ ଖୁଣନ ଯିବା ବାରରେ ଅଶ୍ରୁରାରୀ ରାତ୍ରିରେ ହେଲେ ସାରଙ୍କ ପାଇଁ କରୁଛି କି ନାହିଁ ଜାଣିପାରୁନାହିଁ ।

ପାଖରେ ଥିବା ଏକ କଣ୍ଠାଗଛରେ ଖୁବ୍ ହୋଇଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ମୋତେ ଲାଗିଲା କେହି ଜଣେ ଯେମିତି ମୋ ଚୁନିକୁ ଗାଣି ଧରିଛି । କାରଣ ସେହି ଜାଗାଟି ଥିଲା ଜଣେ ବୁଝା ଲୋକ ; ଯିବାଆସିବାବେଳେ ଦେଖାହେଲେ ହସି ଦେଇ ଥିଲାରେ ମୋତେ ବୋହୁ କରିବ ବୋଲି କହୁଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଦିନ ତଳେ ତା'ର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇ ସାରିଥିଲା । ତେଣୁ ସେହି ବୁଝାର ଭୂତ କାଳ ମୋ ମୁଣି ଧରିଛି ବୋଲି ଭାବି ସାଇକେଳ, ମୁଣି ସେଇଠି ପକେଇ ଦେଇ ଦୋଡ଼ିଲା । ପରେ ସାର ଆସି ମୋ ସାଇକେଳ ଆଉ ମୋତେ ନେଇ ହଷ୍ଟେଲରେ ଛାଡ଼ିଥିଲେ । ସାପ୍ତାହେ ବୁଝରେ ପଡ଼ିଲା । ତା'ପରେ ଖୁଣନ କରିବାକୁ ବାବା ମାମା କରିଦେଲେ । ସାର କିନ୍ତୁ ଘରକୁ ଆସି ମୋର ଗୋଟିଏ ମାସର ଦରମା ବାବଦକୁ ୨୦୦ ଟଙ୍କା ଦେଇଗଲେ । ଜଣେ ତରକୁଳୀ ଟିଆ ; ଯିବି ସବୁବେଳେ ଘରଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ଛୋଟ ଛୋଟ କାମରେ ନିର୍ଭର୍ତ୍ତା ଦେଇ କରିବାକୁ ବାବାମାମା ସେବିନ ଭାରି ଖୁବ୍ ହୋଇଥିଲେ । ପରେ ସେହି ଟଙ୍କାରୁ କିନ୍ତୁ ନେଇ ଆମ ଗାଁ କନକପୁର୍ଣ୍ଣାଙ୍କ ୧୦ ରେ ଭୋଗ ଲଗାଇଥିଲା । ଜଣେ ସିନିମାର ଦିଦିଙ୍କୁ କିନ୍ତୁ ମାମାଙ୍କ ପାଇଁ କୁନ୍ତନ ରୁଦ୍ଧ ଆଉ ନେଲପଳିସି ରିପୁଭର ଆଣିଥିଲା । କାରଣ ମାମା ପ୍ରାୟତଃ ନିଷର୍ତ୍ତ ଲାଗିଥିବା ଅଧା ଛଡ଼ା ନେଲପଳିସି ଉପରେ ଦୂଆ ନେଲପଳିସି ଲଗେଇ ଦେଇଥିଲେ । ଏସବୁ ପରେ ଆଉ ଯାହା ଟଙ୍କା ବଳିଥିଲା, ସେଥୁରେ ଆମ ଗାଁରେ ଥିବା ବାପାଛେଇଶ୍ଵର ପିଲା ପାଇଁ ଖାତା, କଳମ, ବେଷ୍ଟେପେପର ଆଦି ନେଇ ଆସିଥିଲା । ସୌଭାଗ୍ୟକୁ ସେ ପିଲା ଏବେ ଏଯାରଫୋରସରେ ଚାକିରି ପାଇଛି ; ଯାହାକି ମୋତେ ଖୁବ୍ ଆସୁଥିବାକୁ ଦେଉଛି । ତେବେ ଏଟି ପଢ଼ା ସରିବା ପରେ ୨୦୧୯ ରେ ମୁଁ ବ୍ରହ୍ମପୁରଶିତ୍ର ଯୋଗ୍ୟପଲୀୟ ଯୁଧି ସ୍କୁଲରେ ପ୍ରାଇମେରା ଚିତର ଭାବେ ଜାନି କରିଥିଲା । ଆଉ ଏବେ ବ୍ରହ୍ମପୁର ଲୋଗାପଡ଼ା ଯୁଧି ସ୍କୁଲରେ କର୍ମ୍ୟରତ ଅଛି । ଚାକିରି ଛଡ଼ା ପାପ, କବିତା, ନାଟକ ଲେଖିବାରେ ରୁଦ୍ଧ ରହିଛି । ଯା'ଭିତରେ 'ଅସ୍ତ୍ରରାଗ', 'ବିଦ୍ୟା', 'ନାଦ ଅନାହତ', 'ଶିତ୍ରି' ଶାର୍ଷକ ୪ଟ କବିତା ପୁସ୍ତକ ଏବେ 'ମଣିମାତ୍ରେ' ଶାର୍ଷକ ଏକ ନାଟ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ମୋର ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାରିଛି ।

ଏପଟେ ରୁଣାକୁ ସେପଟେ ହସ, ରତ୍ନ ଅନ୍ଧର ଏ ପ୍ରେମର ପାଠ

ପ୍ରଶ୍ନ- ଜଣେ ଟିଆ ଦେଖିଲେ କେତେବେଳେ ହସି ଦେଉଛି ତ କେତେବେଳେ ରୁଣ୍ଧିଛି ?

-ପ୍ରଶ୍ନାତ ରୁଣାର, ବଢ଼ିବିଳ

ଉତ୍ତର: କଥାରେ ଅଛି-ସମଝଦାର ଆଦମୀଙ୍କୁ ଜୟାରା କାପି ହେ । ତେଣୁ ଆପଣ ଚିକେ ମରଗ ଖଚାକୁ ନା ! ‘ ଏପଟେ ରୁଣାକୁ ସେପଟେ ହସ, ବତ ଅଜବ ଏ ପ୍ରେମର ପାଠ ’ । ସେଥିପାଇଁ ସେହି ବାହାଣୀ, ତାହାର ଭାବଭାଙ୍ଗକୁ ଭଲ ଭାବରେ ପଢ଼ିଛୁ । ତା’ ଭିତରେ କେଉଁଠି ନା କେଉଁଠି ପ୍ରେମର ଅସଳ ବାପ୍ତା ଲୁଚି ରହିଛି ।

ପ୍ରଶ୍ନ- ସେ ମୋ ମନର ମାନସୀ, ତାହାର ଲାକୁଆ ହସରେ ପ୍ରେମ ଭରି ରହିଛି । ହେଲେ ସେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରୁଛି କି ନାହିଁ ଜାଣିପାରୁନାହିଁ ।

-ସନ୍ତନ ରାଉତ, କମଳ

ଉତ୍ତର: ଆପଣ ବୋଧହୁଏ ସେହି ସୁନ୍ଦରାକୁ ଏକତରଣା ପ୍ରେମ କରୁଛନ୍ତି । ହେଲେ ଏଭଳି ପ୍ରେମ ସିନା କ୍ଷଣିକ ଆନନ୍ଦ ଦିବ, ହେଲେ ତାକୁ ନେଇ ଆଶାର ମାନାର ତେଲିକା ବୋକାମି ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି ନୁହେଁ । ସେହି ଝିଅଟି ଆପଣଙ୍କୁ ଲଭ କରୁଛି କି ନାହିଁ ସେ ନେଇ ଆପଣ ସଦେହ ଘେରେ ଅଛନ୍ତି । ହେଲେ ତାକୁ ଭାବି ଭାବି ଆପଣଙ୍କୁ ଦିନ ରାତି ଜଣାପଡ଼ୁ ନ ଥିବ । ତେଣୁ ସେହିଜି ମାନସିକତାକୁ ପ୍ରଥମେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଛନ୍ତି । ଯଦି ସେହିଜି ପାଇଁ କରୁଛନ୍ତି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଛନ୍ତି ଏବେ ତାଙ୍କ ବାପା ଅର୍ଥାତ୍ ମୋ ନେଇ କରୁଛନ୍ତି ।

ପ୍ରଶ୍ନ- ପ୍ରେମ ନିଶା କଣ ସତରେ ଗାଡ଼ ? ମୁଁ ଜଣେ ଝିଅକୁ ଭଲ ପାଇଛି । ହେଲେ ସେ ମତେ କରୁଛି କି ନା ମୋତେ ଜଣା ପଢ଼ିବାକୁ । ଏବେ ମୁଁ କଣ କଲେ ଠିକ ହେବ ? -ଅମିତ ସାହୁ, ରାଉତକେଳା

ଉତ୍ତର: ପ୍ରେମର ନିଶା କେତେ ଗାଡ଼ ଯିଏ ଅନୁଭବ କରିଛି ସିଂହ ଜାଣିଛି । ହେଲେ କେବଳ ଭଲ ପାଇଁ ହେବନାହିଁ, ସେଥୁରେ ସେପରି ଆୟାମା ରହିବା ଦରକାର । ଯଦି ପ୍ରେମ କେବଳ ନାମକୁ ମାତ୍ର କରୁଥାଆନ୍ତି ତେବେ ତାହା ସବୁବେଳେ ପାଣିଟିଆ ଲାଗିଥାଏ । ତେଣୁ ନିଜ ପ୍ରେମ ଆଉ ପ୍ରେମିକା ଉପରେ ଶତ ପ୍ରତିଶତ ବିଶ୍ଵାସ ରଖନ୍ତୁ । ପ୍ରେମର ସେମିତି ଅବିଶ୍ଵାସର ଭାଇରେ ସିଂହ ନ କରେ ସେଥୁପାଇଁ

-ସୁମାତ୍ର ସାହୁ, ବଲାଙ୍ଗର

ଉତ୍ତର: ଆପଣଙ୍କ ଭିତରେ କବିତା ଲେଖିବାର ପ୍ରତିଭା ଅଛି-ତାହା ନିଶ୍ଚଯ ସାଗରମୋହାର୍ୟ । ହେଲେ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମିକା ମଗରରେ ସେକଥା ପଶିବା ଦରକାର । ସେ ହୁଏତ ଭାବୁଥିବ ଯେ, ଆପଣ ଏମିତି କିଛି କବିତା ଲେଖିବାରେ ପଚାରି ରେ, ସୁନ୍ଦର ପ୍ରେମ କବିତା ଲେଖିବାରେ ପଚାରି ରେହିଛି ସେପରି ବିଶ୍ଵାସ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରେମିକା ମନରେ ସୁନ୍ଦର କରୁଛି । ତା'ପରେ ହୁଏତ ସେ ଆପଣଙ୍କ ରଚିତ କବିତାଗୁଡ଼ିକୁ ପଢ଼ିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ।

ସାଥୀ

ରାଜୁଲଙ୍କ ଅସରପା ଉପାଖ୍ୟାନ

କଳାକାରଙ୍କ ଅଭିନୟ ହେଉ କି ବାହୁବ
ଜୀବନରେ ଅନେକ ଘଟଣା ଘଟିଥାଏ । ସେବୁଡ଼ିକ
ମଧ୍ୟରୁ କେବେକୁ ସେମାନେ ସହଜରେ
ଭୁଲି ପାରି ନ ଥାଏ । ନିକଟରେ ସେତଳି
ଏକ ଘଟଣାକୁ ସାଜମାନଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ
ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥିଲେ ରକୁଳ ପ୍ରାତି ସି । କଥା
କ'ଣ କି ରିଲିଜ ଅପେକ୍ଷାରେ ଥିବା
'ଜଣ୍ଠିଆନ-ଶା'ର ଶୁଟିଂ ସମୟରେ
ଏଭଳି ଏକ ଘଟଣା ଘଟିଥିଲା । ସେ
ସମ୍ପର୍କରେ ରକୁଳ କହନ୍ତି,
'ଏକଦା ଏହି ଫିଲ୍ମର ନାଇରୁ
ଶୁଟିଂ ଘାଲିଥାଏ । ଶର୍ଦ୍ଦ ଦେବା
ପରେ ମୁଁ ଯେତେବେଳେ
ମୋ ସିର ପାଖକୁ ଆସିଲି
ସେତେବେଳେ ଚମକି ପଢି
ଟିକ୍କାର କରି ଉଠିଲା । କ'ଣ

ହେଲା ତାହା ଜାଣିବାକୁ ମୁନିଗରେ ଉପାଲ୍ଲିତ
ସମୟ ସଦସ୍ୟ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଥିଲେ ।
ଦେଖିଲା ବେଳକୁ କ'ଣ ନା, ମୋ ସିର ଉପରେ
ଏକ ଅସରପା ତାଲୁଛି । ଏହା ଦେଖି ସମୟେ
ହସି ହସି ବେଦମ ହୋଇଯାଇଥିଲେ । କିନ୍ତି
ସମୟ ପରେ ଘଟଣା ସାଧାରଣ ଅବସ୍ଥାକୁ
ଆସିଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଶର୍ଦ୍ଦ ଦେବା
ବେଳେ ଏହି କଥା ମୋ ମନକୁ ଆସିଥିଲା ।
ହେଲେ ମନକୁ ଛୁଟିର ରଖ୍ଯ ଶର୍ଦ୍ଦ ଦେଇଥିଲା ।
ତାମିଲ ଭାଷାରେ ନିର୍ଦ୍ଦିତ ହେଉଥିବା ଏହି
ଫିଲ୍ମଟିର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଉଛନ୍ତି ବର୍ଷିଷ୍ଟ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଏବଂ ଶକ୍ତର । ଏଥରେ ରକୁଳଙ୍କ
ବ୍ୟତୀତ କମଳ ହାସନ, କାଜଳ ଅର୍ପାଳି
ଏବଂ ସିରାର୍ଥ ପ୍ରମୁଖ ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି ।
ଚଳିତ୍ରୁଟି ଆସତାରସ ଜାମ୍ବୁରାରୀରେ ରିଲିଜ
ହେବାର ଯୋଜନା ରହିଛି ।

କାହାଣୀ ନିଶାଗ୍ରସ୍ତ ଜୀବନର

'ଜଙ୍ଗଳ ଜଳୁଛେ'-ଏଭଳି ଏକ ଟାଇଟଲକୁ ନେଇ ନିର୍ମିତ ହେଉଛି ଓଡ଼ିଆ ତଥା
କୋରାମୁଣ୍ଡିଆ ପିଲା । କାହାଣୀ ଅନୁସାରେ ଜଣେ ନିଶାଗ୍ରସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି କିପରି ନିଜ
ପରିବାରର କ୍ଷତି କରିବା ସହ ସମାଜକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରେ, ସେତଳି ଏକ ମୁହଁବିପୂର୍ଣ୍ଣ
ବିଷୟକୁ ଆଧାର କରି ବିତ୍ରୁଟି ପ୍ରଯୁକ୍ତ କରାଯାଉଛି । ଏହାର ଶୁଟିଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଓଡ଼ିଶାର
ବିଭିନ୍ନ ଝୁମରେ ତାଲୁ ରହିଛି । ଏସ.ସି.ଟି. ଏସ. ବ୍ୟାନରରେ ତିତ୍ରିଟିର ପ୍ରଯୋଜନା
କରିଛନ୍ତି ନିବେଦିତା ନାୟକ ଏବଂ ମାନୀ ମହାପାତ୍ର । ଉତ୍ତର ସିନେମାର କାହାଣୀ
ଚିତ୍ରନାଟ୍ୟ ରଚନା କରିବା ସହ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଭାର ସମ୍ବଲିଷ୍ଟ ସରୋଜ ଭୁମ୍ବୁ ।
ଏହାପୂର୍ବରୁ ସେ ଅନେକ ଆଲବମ୍, ଧାରାବାହିକ ଏବଂ ଡକ୍ୟୁମେଣ୍ଟାର ପାଇଁ କାମ
କରିପାରିଛନ୍ତି । ସଂଲାପ ରଚନା କରିଛନ୍ତି ଗୋରେଖ ନାଥ ସାହୁ ଏବଂ ନିବେଦିତା
ନାୟକ । ଗୀତଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ଵର ଦେଇଛନ୍ତି କୁମାର ଲାବା । କଣ୍ଠଦାନ କରିଛନ୍ତି କ୍ରିଷ୍ଣ
ବେତରା, ପକ୍କଜ ଜାଲ, ଅନ୍ତରା ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ, ରୁକ୍ଷ ସୁନା ଏବଂ ସଂମୁଦ୍ର ମହାତି ।
ସଂପାଦନା ଦାୟିତ୍ବରେ ଅଛନ୍ତି ମୁନା ମୋଦି । କିନ୍ତିନ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରିଛନ୍ତି
ସରୋଜ ଭୁମ୍ବୁ, ରୋଶନ, ଅଶ୍ଵମୋଚନ ମହାତି, ପ୍ରମୁଖ ଲେଙ୍କା, ବୀରେନ ମିଶ୍ର,
ଶ୍ରୀଅଞ୍ଜଳି ମିଶ୍ର, ସୁଭାତା ନାୟକ, ଶ୍ରୀମା ସହାରଣା, ସାତାରଶୀ ସାହୁ, ଗୋରେଖ ନାଥ
ସାହୁ, ମିଶ୍ର ମିଥୁନ, ବିନ୍ଦୁ ମଲିକ ଏବଂ ମୁନା ମୋଦି ।

ଅତ୍ୟୁଷା କରିଥୁଲା ଓଜନ

ସାରା ଅଳ୍ପ ଖାଲ୍କ ଅଭିନୀତ ପ୍ରଥମ ସିନେମା ଥିଲା
'କେବାରନାଥ' । ଏହି ଅପରାତି ସିନା ମିଳିଗଲା, ଆଉ ସେଥିରେ
ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ହୁଁ ଭରିଦେଲେ, ହେଲେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ
ଏକ ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମାନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ତାହା କ'ଣ
ଜାଣନ୍ତି ? ଓଜନ । ଅର୍ଥାତ୍, ସେତେବେଳେ ସାରାଙ୍କ ଓଜନ ଅଧିକ
ଥିଲା । ତେଣୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଅଭିଷେକ କରୁଥିଲେ ତାଙ୍କୁ ଯେତେ ଶାୟି
ସମୟବ ଓଜନ କମାଇବାକୁ କହିଥିଲେ । ଏହି
ମିଶନରେ ସକଷେଷ ହେବାକୁ ସାରା
ଦିନରାତି ଏକାଠି କରିଦେଇଥିଲେ ।
ଏ ବିଷୟରେ ସାରା କହନ୍ତି, 'ମୋ
ପ୍ରଥମ ସିନେମାକୁ ନେଇ ମୁଁ ଦେଖି
ଖୁସି ଥିଲା । ହେଲେ ସେତେବେଳେ
ଅଭିଷେକ ସାର ମୋତେ ଗୋଟିଏ
କଥାକୁ ନେଇ ସର୍ତ୍ତବ କରାଇ
ଦେଇଥିଲେ । ସେ କହିଥିଲେ ଯେ
ଶୁଟିଂ ଆରମ୍ଭ ହେବା ପୂର୍ବ ଯେମିତି
ହେଲେ ଓଜନ ୨୦ କିଗ୍ରା କମାଅ ।
କ'ଣ ଆଉ କରିବି ? ଉପାୟଶୂନ୍ୟ
ହୋଇ ଏହି କାମରେ ଲାଗି ପଡ଼ିଲା ।
ଦୀର୍ଘ ତିନିମାସର ଅଳ୍କାଟ ପରିଶ୍ରମ
କରି ଓଜନକୁ ବାଲାକ୍ଷ କରିଥିଲା । ସେହି
ସମୟରେ ନିଯମିତ ଜିମ୍ ଯିବା ସହ ତାଏଟି
କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ସେହି ତିନି ମାସରେ
ମୁଁ ଯେଉଁ ପରିଶ୍ରମ କରିଥିଲା ତାହାକୁ କଦାପି
ଭୁଲି ପାରିବି ନାହିଁ ।'

କିଆରା ଆଭାନୀଙ୍କର ଏବେ ସ୍କୁଲ କଥା ମନେ ପଡ଼ୁଛି । ସତରେ ସ୍କୁଲ
ଲାଇପର ମଜା ନିଆରା । ହେଲେ ତାଙ୍କର ପାଠ ପଡ଼ା କଥା ମନେ ପଡ଼ୁନି ।
ପାଠ ପଡ଼ାଇବା କଥା ମନେ ପଡ଼ୁଛି । କଥା କ'ଣ କି ଅଭିନୟ କରିବା ପୂର୍ବରୁ
କିଆରା ଶିକ୍ଷାଦାନ ସହ ଜନ୍ମିତ ଥିଲେ । ବ୍ୟେକ୍ଷିତ ଯରଳି ବାର୍ତ୍ତସ ମୁଁ ସ୍କୁଲରେ
ସେ ଜଣେ ଶିକ୍ଷଯ୍ତ୍ରୀ ଭାବରେ କାମ କରୁଥିଲେ । ପୁଣି ଏପରି ସଂଯୋଗ
ଯେ, ସେହି ସ୍କୁଲରେ ତାଙ୍କର ମା' ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷଯ୍ତ୍ରୀ ଥିଲେ । ଏ ନେଇ
କିଆରା କହନ୍ତି, 'ସତରେ ସେହି ସମୟ କଥା ମନେ ପଡ଼ିଲେ ଭାରି
ଦୁଃଖ ଲାଗୁଛି । ଛୋଟ ପିଲାଙ୍କୁ ପାଠ ପଡ଼ାଇବା ତ ଅଳଗା କଥା,
ସେମାନଙ୍କ ସହ ସହ ବିତେଇଥିବା ହସଖୁର ମୁହଁର ଥିଲା ଖୁସି
ନିଆରା । ଛୋଟ ପିଲାଙ୍କ ସହ ମୁଁ ଢେର ମଜା କରିଛି । ସେହି
ସ୍କୁଲୁଡ଼ିକ ଏବେ ମଧ୍ୟ ମୋ ମନରେ ସତେଜ ହୋଇ ରହିଛି ।
ହେଲେ ଶିକ୍ଷକତା ମୋ ପାଇଁ ସେତେବେଳେ ପାର୍ଟ୍ ଟାଇମ କାମ
ଥିଲା । ଅଭିନୟ ଦୂରେଇ ଯାଇଛି ।' ମାସ କମ୍ପ୍ୟୁନିକେଶନରେ କିଆରା
ତିବ୍ରୁ ହାସଳ କରିଛନ୍ତି । କଲେଜରେ ପଡ଼ିବା ସମୟରେ ସେ
ଏକ ଦୁର୍ଲଭତାରୁ ଅନ୍ତରେ ବର୍ତ୍ତ ଯାଇଥିଲେ । କିଆରାଙ୍କର
ପ୍ରକୃତ ନାମ ଥିଲା ଆଲିଯା ଆଭାନୀ । ହେଲେ ସେ
ପିଲ୍ଲରେ ଅଭିନୟ କରିବା ପରେ ନିଜ ନାମକୁ
ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି କିଆରା ରଖିଥିଲେ ।

କିଆରା

ସାରା

ହିତେଶା

ହାତ୍

ହାତ୍

ମଦ ପିଆ

ତାକୁର: କୁହୁନ୍ତୁ କ'ଣ ହେଲାଛି
ଆପଣଙ୍କର।

ରୋଗୀ: ମୋ ଲିଭରେ ଯନ୍ତ୍ରଣା
ହେଉଛି।

ତାକୁର: ମଦ ପିଆ ?
ରୋଗୀ ଖୁସିରେ: ହଁ, ହେଲେ
ଛେତ୍ରୀଆ ପ୍ୟାଗଟେ କରିବେ।

ଚାଇ

ରଘୁକୁ ଏକ ପାର୍ଟ୍ ପାଇଁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କାର୍ତ୍ତ
ଆସିଥାଏ । ସେଥୁରେ ଲେଖାଥିଲା—
ପିଲ୍ଲ କମ ଝିଥୁ ଓନଲି ପିଲ୍ଲ ଚାଇ ।
ରଘୁ ପାର୍ଟ୍ଟ୍ରୀଜିଲା— ହେଲେ ସେଠି
ଯାଇ ସେ ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଖୁ ଆଶ୍ୱର୍ୟ
ହୋଇଗଲା । କାରଣ ଲୋକମାନେ
ପିଲ୍ଲ ଚାଇ ସହ ଭ୍ରେସ ବି ପିଷିଥିଲେ ।

ତମାଖୁ

ରାଧୁଆ ଦୂଇ ମିଟର ଲମ୍ବା ପାଇପରେ
ଛୁକା ଚାଶୁଥାଏ ।

ରାଜେଶ ଏହା ଦେଖୁ— ଏତେ ଲମ୍ବା
ପାଇପରେ ଛୁକା କାହାକି ଚାଶୁଛୁ ?
ରାଧୁଆ— ତାକୁର ପରା ସିଧା ସିଧା
କହିଛନ୍ତି ତମାଖୁରୁ ଦୂରେଇ ରହିବାକୁ ।

ପର୍ଦ୍ଦେଶ୍ତ୍ର କ୍ରିସ୍ମତ୍ସ ତେଷ୍ଟିମେଣ୍ଟ

ଖୁସିର, ଉଲ୍ଲାସର ପର୍ବ କ୍ରିସ୍ମତ୍ସ; ଯାହାକୁ ଭାରତର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ଲାନରେ ବେଶ ଉତ୍ସାହର ସହକାରେ ଲୋକେ ପାଳନ କରିଥାନ୍ତି ତେବେ ଜାଣିଛନ୍ତି କି, ଭାରତରେ ଏମିତି ବି କେତେକ ସୁନ୍ଦର ପ୍ଲାନ ରହିଛି; ଯେଉଁଠି କ୍ରିସ୍ମତ୍ସ ପର୍ବକୁ ଠିକ୍ ଭିନ୍ନ ଭଙ୍ଗରେ ପାଳନ କରାଯାଇଥାଏ; ଯାହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କୁ ନିଆରା ଅନୁଭୂତି ଦେବା ସହ ବେଶ ଖୁସି ଦେଇଥାଏ...

ଅବସରରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଠାକୁ ଗଲେ ଏଠାକାର ମନ ମୋହି ହୋଇଯାଉଥିବା ସାଜସାନ୍ତା ଦେଖୁ ବେଶ ଖୁସି ଅନୁଭୂତି କରିବେ। ତା'ଛଡ଼ା ଏଠାରେ ସଂନ୍ଦେହ ଭାବେ ଚାଲୁଥିବା ରୋଗ ଫେରେ ବସି ଉଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚ ପାହାଡ଼ ଦେଖାନ୍ତି ଆଖାପାଖ ଅଞ୍ଚଳର ଅପୂର୍ବ ଦୃଶ୍ୟମାନ ଦେଖାଯାଇବେ। ସବୁରୁ ଖାସ କଥା ହେଉଛି କ୍ରିସ୍ମତ୍ସ ଅବସରରେ ଏଠାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଉଥିବା ନାନାକୁ ସୁନ୍ଦର ବ୍ୟଞ୍ଜନର ସ୍ଵାଦ ମଧ୍ୟ ନେଇପାରିବେ।

* କୋହିମା: ନାଗାଳାଷ୍ଟର

ରାଜଧାନୀ
କୋହିମାରେ

* ଶିଳା: ମେଘାଳୟର ରାଜଧାନୀ ତଥା ପ୍ଲାନୀୟ ଏକ ଶୈଳନିବାସ ଭାବେ ଶିଳାର ରହିଛି ଭିନ୍ନ ଏକ ପରିଚୟ। ଏଠାକାର ଆକର୍ଷଣୀୟ ପ୍ରାକୃତିକ ପରିବେଶ ଦେଶ ମନଲୋଭା । ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ 'ଶ୍ରୀରାଜ୍' ଅଥ୍ ଜଣ୍ମ' ବୋଲି କୁହାଯାଇଥାଏ । ତା'ଛଡ଼ା ଏହାକୁ ଏକ ପରଫେନ୍ କ୍ରିସ୍ମତ୍ସ ତେଷ୍ଟିମେଣ୍ଟ ଦେବାରେ ଭାବିତ ହେଉଥିବା ପାଇଁ ଏହାକୁ ଭଲ ପ୍ଲାନ ଆରା କ'ଣ ହୋଇପାରେ ।

* ତଥ୍ରାଳ: ଅରୁଣାଳ ପ୍ରଦେଶର ଏକ ଶାନ୍ତ ତଥା ମୁଦ୍ରଣ ପ୍ଲାନ ହେଉଛି ତଥ୍ରାଳ । ଏଠାରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଏକାଧିକ ଗୌଢିମାଠ ଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ଶାତଦିନେ ତ ଏଠାକାର ଆକର୍ଷଣ ଆହୁରି ବଢ଼ିଯାଏ । କାରଣ ଉଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚ ପାହାଡ଼ରେ ଘେରା ଏହି ପ୍ଲାନରେ ତୁମାରପାତର ନିଆରା ମଜା ନେବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଥାଏ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ପର୍ବକୁ ବି ଏଠାକାର ଲୋକେ ବେଶ ଉତ୍ସାହର ସହ ପାଳନ କରିଥାନ୍ତି । ତେଣୁ କ୍ରିସ୍ମତ୍ସ ଛୁଟି କଟାଇବା ପାଇଁ ଏହା ଏକ ଭଲ ପ୍ଲାନ ।

* ଗାଙ୍ଗଟଙ୍କ: ସିଙ୍ଗମର ରାଜଧାନୀ ତଥା ଏଠାକାର ଏକ ଲୋକପ୍ରିୟ ସହର ଭାବେ ଗାଙ୍ଗଟଙ୍କ ବେଶ ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କ ଦେଖିବା ନିମନ୍ତେ ଏଠାରେ ରହିଛି ଅନେକ ଆକର୍ଷଣୀୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମୁଲୀ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ

ବି କ୍ରିସ୍ମତ୍ସ ପର୍ବକୁ ବେଶ ଧୂମଧାମରେ ପାଳନ କରାଯାଇଥାଏ । ଏହି ଅବସରରେ ଏଠାରେ ଆୟୋଜିତ ହେଉଥିବା ବିଭିନ୍ନ ସାଂସ୍କୃତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ତଥା ସଜ୍ଜାତ ଉତ୍ସବକୁ ମନଭରି ଉପଭୋଗ କରିବା ସହ ପ୍ଲାନୀୟ ରକ୍ତଗୁଡ଼ିକୁ ଯାଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିପାରିବେ । ଏଠାକାର କ୍ରିସ୍ମତ୍ସ ଉତ୍ସବଭରା ମାହୋଲ ସବୁ ବର୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କ ବେଶ ଆନନ୍ଦ ଦେଇଥାଏ ।

* ଆଇଜଲଙ୍କ: ମିଜୋରାମର ରାଜଧାନୀ ଆଇଜଲଙ୍କରେ ବି କ୍ରିସ୍ମତ୍ସ ପର୍ବକୁ ବେଶ ନିଆରା ଭଙ୍ଗରେ ପାଳନ କରାଯାଇଥାଏ । ଏଠାକାର ରକ୍ତଗୁଡ଼ିକୁ ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦର ଭାବେ ସଜାଯିବା ସହ ରାତ୍ରୀଘାଟକୁ ବି ସୁନ୍ଦର ଆଲୋକମାଳାରେ ସୁନ୍ଦରିତି କରାଯାଇଥାଏ । ଲୋକମାନେ ମିଲିମିଶି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ସହ ଏକାଠି ହୋଇ ବେଶ ଖୁସିରେ ଏହି ଉତ୍ସବକୁ ମନାଇଥାନ୍ତି । ଏଠାକାର ଶାନ୍ତ ପରିବେଶରେ କ୍ରିସ୍ମତ୍ସ ଛୁଟିର ମଜା ନେବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କ ବେଶ ଭିଡ଼ ଜମିଆଏ ।

* ଲଙ୍ଗାଳ: ମଣିପୁର ରାଜଧାନୀ ତଥା ପ୍ଲାନୀୟ ଏକ ଶାନ୍ତ, ସୁନ୍ଦର ପ୍ଲାନ ଭାବେ ଲଙ୍ଗାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କର ଖୁବ୍ ପ୍ରିୟ ହୋଇଥାଏ । କ୍ରିସ୍ମତ୍ସ ଅବସରରେ ଏଠାକାର ମାହୋଲ ଆହୁରି ଆକର୍ଷଣୀୟ ହୋଇଥାଏ । ରଙ୍ଗରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ସମ୍ମହ ପ୍ରାର୍ଥନା, ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିବେଶର କରାଯାଉଥିବା ସାଂସ୍କୃତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଦେଖିବାକୁ ଯେମିତ ମନଛୁଆଁ ହୋଇଥାଏ ସେମିତ ଏଠାକାର ସୁନ୍ଦର ବ୍ୟଞ୍ଜନ ବି ଖୁବ୍ ସ୍ବାଦିଷ୍ଟ

ଲାଗିଥାଏ । ଏହିପରୁ ପ୍ଲାନ ଛୁଡ଼ା ଆମ ଦେଶରେ ଆହୁରି ଅନେକ ଏମିତି ବି ପ୍ଲାନ ରହିଛି ; ଯେଉଁଠିକୁ କ୍ରିସ୍ମତ୍ସ ଛୁଟିରେ ଯାଇ ଏହିଦିନକୁ ବେଶ ଆନନ୍ଦରେ ପାଳନ କରିପାରିବେ ।

କାହିଁକି ବଡ଼ ଦେଖାଯାଏ ସୂର୍ଯ୍ୟାଦନ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତର ସୂର୍ଯ୍ୟ

ଦିନର ଅନ୍ୟ ସମୟରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଛୋଟ ଦେଖା ଯାଆନ୍ତି । ହେଲେ ସୂର୍ଯ୍ୟାଦନ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତର ସମୟରେ ଦେଖା ଯାଆନ୍ତି ବଡ଼ । ଏହି ଦୃଶ୍ୟକୁ ସମୟେ ଦେଖୁଥିବେ ଓ ମନରେ କେବେ ନା କେବେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଥିବ ଯେ, ଏହି ଦୁଇବେଳାରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଏତେ ବଡ଼ କାହିଁକି ଦେଖାଯାଏ ? ତେବେ ଏହା କ’ଣ ଆମ ଆଖର ଭ୍ରମ ? କାହିଁକି ନା ସୂର୍ଯ୍ୟର ଆକାର ତ କେବେ ବଦଳି ନ ଥାଏ । ତେବେ ଏହା କେମିତି ହୁଏ ?

ପୃଥିବୀଠାରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରାୟ ୧୪୯ ମିଲିଯନ କିଲୋମିଟର ଦୂରରେ ଅବସ୍ଥିତ । ତା’ର ସୂର୍ଯ୍ୟର ଆକାର ଛୁଟିର ଓ ଏହାର ବ୍ୟାସରେ ବି କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ନ ଥାଏ । ତଥାପି ଆମକୁ ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ସକାଳେ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଆକାର ବଡ଼ ଲାଗେ । ତେବେ ଏମିତି କାହିଁକି ହୁଏ ? ପ୍ରକୃତ କଥା ହେଉଛି ଏହା ହେଉଛି କେବଳ ଅପ୍ରିକାଳ ଜଲ୍ଦୁଝନ । ଯାହାକି ଆମର ଆଖୁ ଓ ମୁଣ୍ଡରେ ହେଉଥିବା କିଛି ମାନସିକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଯୋଗୁ ଘଟିଥାଏ । ସକାଳେ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଯେବେ ଦିଗବଳୟରେ ଥାଏନ୍ତି ସେତେବେଳେ ବଡ଼ ଦେଖାଯାଏ । ଏହାକୁ ହୋଇଜନ ଜଲ୍ଦୁଝନ ବା ସନ୍ଦେଶ ଜଲ୍ଦୁଝନ କୁହାଯାଏ । ଏହା ଏକ ଦୃଶ୍ୟ ଭ୍ରମ । ପ୍ରକୃତ କଥା ହେଲା ସୂର୍ଯ୍ୟ ଯେବେ ଉଚ୍ଚ ଆକାଶ ତଥା ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଥାଏନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଦୂରରେ ଥିବା ପରି ଲାଗେ । ହେଲେ ଯେବେ

ସୂର୍ଯ୍ୟାଦନ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତର

ସମୟର ଆକାଶ କାହାକୁ ବା ଆନମନା ନ କରେ ! ଏହି ସମୟରେ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଶୋଭା ଲାଗେ ବେଶ ଚମକାର । ତେବେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଛନ୍ତି କି ଏହି ଦୁଇ ବେଳାରେ ହିଁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଲାଗନ୍ତି ଆକାରରେ ବଡ଼ । ହେଲେ କାହିଁକି ଜାଣନ୍ତୁ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ...

ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦିଗବଳୟରେ ଥାଏ ଆମକୁ ଲାଗେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ବହୁତ ପାଖରେ ଅଛି । କାରଣ ଏହି ସମୟରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଆଖପାଖରେ ଭୁଲମା କରିବା ଭଲି ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠର ଅନେକ ଜିନିଷ ଥାଏ । ଦିଗବଳୟରେ ଥିବାରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ନିକଟରେ ଜାହାଜ, ନୌକା, ଗଛ, ଘର ଆଦିକୁ ଦୁଇମା କରିଛୁଏ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟ ବଡ଼ ଲାଗେ । ହେଲେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଥିବାବେଳେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ସହ ଦୁଇମା କରିବା ଲାଗି ପୃଥିବୀର କୌଣସି ଜିନିଷ ନ ଥାଏ । ତେଣୁ ତାହା ଛୋଟ ଲାଗେ । ଏହାବାଦ ସୂର୍ଯ୍ୟ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଥିବାବେଳେ ତାର କିରଣ ବାୟମଣ୍ଡଳ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ସିଧା ସଲଖ ଆସେ, ତେରଛୁଭାବେ ଆସି ନ ଥାଏ । ତେଣୁ ଏହାର ଆକାର ଯେମିତି ସେମିତି ଦେଖାଯାଏ ହେଲେ ସୂର୍ଯ୍ୟାଦନ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତର

ବେଳେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦିଗବଳୟ ପାଖରେ ଥାଏ ଓ ବାୟମଣ୍ଡଳ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ତା’ର କିରଣ ତାର୍ଯ୍ୟକ ଭାବେ ଓ ବିଜ୍ଞୁଗାତ ହୋଇ ଆସେ । ତେଣୁ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଆକାର ବଡ଼ ଓ ଦେପାତା ଦେଖାଯାଏ । ଏହାବାଦ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପାଖରେ ଥିବା ପରିବେଶ, ସେମିତିକି ବାୟମଣ୍ଡଳୀୟ ଗ୍ୟାସ, ଧୂଳି ଓ ଜଳାୟବାଷ୍ପ ସୂର୍ଯ୍ୟ କିରଣ ବର୍ଷାରୀଟ କରିବାରେ ସାହାୟ କରେ । ସୂର୍ଯ୍ୟ ଯେବେ ଦିଗବଳୟ ନିକଟରେ ଥାଏ, ତାହାର କିରଣ ପୃଥିବୀର ବାୟମଣ୍ଡଳୀୟ ଆସ୍ତରଣ ଦେଇ ଲମ୍ବ ବାଟ ଦେଇ ଅତିକ୍ରମ କରେ । ଫଳରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ କିରଣର କମ ବିକ୍ରେତ ହୋଇଥାଏ । ଫଳରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଛୋଟ ଓ ଧାଳାରଙ୍ଗ ଦେଖାଯାଏ । ଯେବେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦିଗବଳୟ ନିକଟରେ ଥାଏ ସେତେବେଳେ ତା’ର କିରଣ ପୃଥିବୀର ଅଧିକ ଘନତ ଥିବା ବାୟମଣ୍ଡଳ ଦେଇ ଗତିକରେ । ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ରିପ୍ରାକ୍ରନ ବା ପ୍ରତିଷ୍ଠରଣ କୁହାଯାଏ । ପ୍ରତିଷ୍ଠରଣ ଯୋଗୁ ସୂର୍ଯ୍ୟର କିରଣ ତେରେଣେ ହୋଇଯାଏ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଆକାର କିଣିଗା ବଡ଼ ହୋଇବାରୁ ପ୍ରତାୟମାନ ହୁଏ ।

ସବୁକୁ ବଡ଼ ଡ୍ରାର୍ଟରେବ୍

ସଭକ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତଙ୍କର ଥାଏ । କାହାର ଚଙ୍କା କମାଇବାର ସଭକ ତ କାହାର ନାଁ କମାଇବାର ସଭକ ଥାଏ । ପୁଣି କାହାର ବୁଲିବାର ସଭକ । ଅନେକଙ୍କର ପୋଷାକର ସଭକ ବି ଥାଏ । ସାଧାରଣ ଲୋକ ଯେଉଁଠି ସଭକ ପାଇଁ ଅନେକ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାକୁ ପଛାନ୍ତି ନାହିଁ, ଭାବିଲେ ଦେଖୁ ରାଜା ମହାରାଜ ସେମାନଙ୍କ ସଭକ ପୁରା କରିବା ଲାଗି କେତେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଥିବେ ? ଏଇ ଯେମିତି ହାତଦ୍ଵାବଦର ଷଷ୍ଠ ନିଜାମ ମେହବୁବ ଅଳୀ ଖାଁଙ୍କର ପୋଷାକର ସଭକ ଏତେ ଥୁଲା ଯେ, ଗୋଟିଏ ପୋଷାକକୁ ସେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଥର ପିନ୍ଧୁ ନ ଥିଲେ । ଫଳରେ ପୋଷାକ ସାଇତି ରଖିବାର ଅସୁବିଧା ହେଲା । ସେଥୁପାଇଁ ସେ ପୁରୁଣା ହେବାଲି

ଡାହାଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ତିଆରି କଲେ ପୃଥିବୀର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଡ୍ରାର୍ଟରୋବ ବା ଆଲମାରୀ । ମୁହାମୁହଁ ହୋଇ ଲମ୍ବ ଦୁଇ ଧାତିର ଏହି ଆଲମାରାର ଲମ୍ବ ପ୍ରାୟ ୧୪୦ ପୁଣ୍ଡ ଥିଲା । ସେଥୁରେ ୧୭୪୮ ଆଲମାରା ଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ପୋଷାକ ସହ ଜୋଡ଼ା ଓ ଅନ୍ୟ ଆସେଦରିକ୍ଷ ବି ରଖାଯାଉଥିଲା । ବର୍ଦ୍ଦୀ ଶାଶୁଆନ କାଠରେ ତିଆରି ଏହି ଡ୍ରାର୍ଟରୋବ ଦୁଇ ଥାକ ବିଶିଷ୍ଟ ଥିଲା । ଉପର ସେବନର ଡ୍ରାର୍ଟରୋବକୁ ପହଞ୍ଚିବା ଲାଗି ହାତରେ ଅପରେମ କରାଯାଇପାରୁଥିବା ଲିପ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଥିଲା । ପାଖରେ ଚେଞ୍ଚି ରୁମ ବି ଥିଲା । ଏହି ଆଲମାରା ପୃଥିବୀର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଆଲମାରା ମାନ୍ୟକା ପାଇଛି ।

କଥା ଟାର୍

ଶ୍ରୀମାନ୍ ସର୍ବଗିଳା

କୁଳାର ବୁଦ୍ଧି-ରୂପ-ଗୁଣକୁ-ଶୁଣ ମିତିଲା ଭଜିଆ ଆକୁଳୀ ନାମ୍ବା
ମୁଦ୍ରା ଗୁଣବତୀ ବୁଦ୍ଧିମତୀ ସ୍ଵାର୍ଥୀ ବିଳମ୍ବ ହେଲେ ବି ମିଳିଗଲା ।
ଏମାନେ ଉତ୍ତର୍ଯ୍ୟ ଖଟି ଖାଲିବାଠାର ବୁଦ୍ଧି ବଳରେ ସବୁ ହାସନା କରିବାର
ବଢ଼ିଆ ଜ୍ଞାନ ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ । ସବୁଠ ଭଲଗୁଣ ହେଲା ଅନ୍ୟର ଉନ୍ନତି
ଦେଖୁଲେ ତାଙ୍କ ଦେହରେ ଯେମିତି ନିଆଁ ଚେଜିହୋଇଯାଏ । ମାରଣା ଦ୍ରୁବ୍ୟ
ଯେବେ କୋଉଠି ହୁଅଇ ବନ୍ଧୁ, ପାଇବାକୁ ଭାଗ କରନ୍ତି ଫନ୍ଦି, ଫିକର ।
ନିଜର ଭଲ ଛାତପର ଥିଲେ କ'ଣ ହେଲା, ଯଦି ପଡ଼ୋଶୀ କି ମାରଣା
ଯୋଜନା ଘର ମିଳିବା ଶୁଣନ୍ତି, ଆଉ ରାତିବାରା ସ୍ବାମୀ-ସ୍ତ୍ରୀ ଶୋଇପାରନ୍ତିନି ।
କେମିତି ସେଇ ପୁରିଧା ନିଜେ ହାତେଇବେ, ସେହି ପ୍ରୟାସ ସାରାରାତି
ଅଭ୍ୟାସ କରନ୍ତି । କିମ୍ବା ଅମନ ଫାସଲ କିମ୍ବା ଯେତେ ମୋଟା ତାଙ୍କ ମିଳିଲେ
କି ପୁଖ, ଯେବେ ମାରଣା ରାଶନ ମାସକୁ ମାତ୍ର ଘରକୁ ନ ଆସୁଛି ! ନିଜର
ମାଛ ପୋଖରା କି କିମ୍ବା ଆଖୁ ପକେଇଲେ, ତା' ଆଖୁ ତଢ଼ିଦେବାର ସିନା
ଧମକ ଦିଅନ୍ତି, ମାତ୍ର ଅନ୍ୟ ମାଛ ପୋଖରାରେ ରାତିଅଧ୍ୟା ନିଜ ହାତରୁ
ଖର୍ଚ୍ଚକରି ବିଷକିଣି ପକେଇଲା ପରେ ଶାନ୍ତିରେ ନିଃଶ୍ଵାସ ମାରନ୍ତି । ନିଜ ପିଲା
ପରାକ୍ଷାରେ ଭଲ ନମ୍ରତ ରଖୁ, କିନ୍ତୁ ଆରସବୁ ପିଲା ଫେଣ୍ଟଲ ନିଜଲେ
ବାତେରା ହେଲାଯାଆନ୍ତୁ ବୋଲି ଭଣ୍ଡି ନିରମଦି ନିରରେ ଅରଜିନାଲ ମୁାନ୍ଦିଆ
କିଣି ଠାକୁରାଣାଙ୍କ ପାଖରେ ବ୍ୟାକୁଳତାର ସହ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି । ପଡ଼ୋଶୀ
କୋଉ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ଗଲାରେ ଭଲ ହାର କି କାନ୍ପୁଲ ଜତ୍ୟାଦି ଦେଖୁଲେ,
ଭାରି ପ୍ରଶଂସାରେ ପୋପିକାନ୍ତି ଆକୁଳୀ । ସମୟ ସୁରିଧା ଦେଖୁ କୋଉ ନିଜ
ଲୋକର ବାହ୍ୟର ଭୋକି ଅବା ଅଳଗା ଫଂକ୍ଷନରେ ଯୋଗଦେବା ପାଇଁ
ନାମି କି ଅପା ନ ହେଲେ ଖୁବିଭଲିଆ କେତେ ମଧ୍ୟର ସମ୍ବେଧନ କର
ମାଗନ୍ତିଅନ୍ତି । ହେଲେ, ଅଟି ଆପଣାର ନିଜର ଭାବି ଆଉ ତାଙ୍କ ଅଳଙ୍କର
ଫେରାନ୍ତି ନାହିଁ । ଓଳଟା ହରିଗଲା, ଗୋର ଖାଣ୍ଟି ନେଲା କି ରଖୁଥିଲି ଆଉ
ପାଉନି ବୋଲି ସଫେଲଦେଇ ଦି' ଧାରେ ଆଖୁଲୁଷ ଦେଖେଇ ହଜାରେ
ମୂଳ୍ୟକୁ ଶହେ ହିସାବରେ ବଢ଼ି କନ୍ଧରେ ଦିଅନ୍ତି । ଏବେ ନକୁଳା ବାବୁ ସେଇ
ନ୍ୟାୟରେ ଅଟି ଅର୍ଜେଣ୍ଟ ଦକ୍ଷା, ଅଞ୍ଜିନେଇ କାଳି ଦେବି ବୋଲି ଭରତୀ ଦେଇ
ଯାହାରୁ ମୋଟା ତଙ୍କ ଉଧାର ଆଶନ୍ତି, ସେ ଆଉ ଧରା ଛୁଆଁ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ।

ନକୁଳା ବାବୁଙ୍କୁ ବ୍ୟାସକି ଫଳକାର ମୋହନ ସେନାପତିଙ୍କ ଛ'ମାଣ
ଆଠୁଷ୍ଟ ଉପନ୍ୟାସର ମଙ୍ଗରାଜ ସାଆନ୍ତେ ଜନମିଥିବାର ୦୭ରେଇ ପାରନ୍ତି
ପଢ଼ୁଆ ଲୋକ । ମାତ୍ର ଆମ ଆଖୁରେ ସେ ଓ ତାଙ୍କ ପଡ଼ା ଅଟି ଭଦ୍ର ।
ଆମେ ଜାଣୁ ଭତ୍ର ଏଇଥିପାଇଁ ଯେ, ସେ ବେଶ ପୋଷକ କଥାବାର୍ତ୍ତାରେ,
ଯଦିଓ ତାଙ୍କ ଶାଳୀନ ଥିଲା, ତଥାପି ଖୁବି ଶାଳୀନତା ରଖନ୍ତି, ଭଦ୍ର ସମାଜରେ
ସମ୍ମାନିତ ବ୍ୟକ୍ତିବାରେ ଗଣା ହୁଅନ୍ତି । ବାବୁ ସମାଜରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ହିତ
ସାଧନ କରନ୍ତି ବୋଲି ଅନେକ ଲୋକଙ୍କର ମୋତିଲିଆ ଧାରଣା ରହିଛି ।
ଆମେ ଓଳା ଗୋଷ୍ଠୀରେ ଯାଉ ବୋଲି କିଛି ଦିବ୍ୟ-ଦ୍ରୁଷ୍ଟ ଯେତେ କହିଲେ ବି
ଆମେ ଆମ ଦିଶାସବୁ ବଦଳେଇ ପାରୁନା । ନକୁଳା ବାବୁ ଏମିତି ଦେଖେଇ
ଧନ ସାଇତିବା ଧାନରେ ନିମଗ୍ନ ଥିଲେ । ଗୋଟେ ବୋଲି ତାଙ୍କ ଭଉଣୀ,

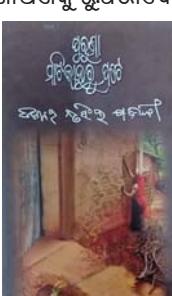
ପୁରୁଣା ମାଟିକାଙ୍ଗରୁ ପଟେ

ଡକ୍ଟର ନୃସିଂହ ପାତେଣ୍ଡୀ

ପ୍ରକାଶକ- ଆଦିତ୍ୟ ଭାରତ

ସେକ୍ଟର-୨, ସିଡ଼ିଆ, କଟକ, ମୁଲ୍ୟ- ୧୫୦ଟଙ୍କା

ଏଥୁରେ ୪୩ କବିତା ଛୁନିତ ହୋଇଛି । ପୁରୁଣା ମାଟିକାଙ୍ଗ ଶୁନ୍ୟ ଦର୍ପର ପ୍ରତାଙ୍କଟିଏ, ପୁରୁଣା ଖାନ୍ଦାନିର ଅଭିଜ୍ଞ ଆସୁଟିଏ । ତାକୁ ନ ଚିହ୍ନିଲେ ଜାବନର ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ନାହିଁ । ତାକୁ ନ ଚିହ୍ନିବା ଅର୍ଥ ନିଜ ଜନ୍ମକୁ ଅସ୍ତ୍ରୀକାର କରିବା, ପିତୃପୁରୁଷ ଓ ଆପଣାପଣକୁ ରୂପଭାବେ ଏଡାଇ ଯିବା । ମାଟିକାଙ୍ଗର ଉତ୍ତରାଧୁକାରୀ ପାଳକୁଥୁବା କଂକ୍ରିଟ ଉଆସମାନେ ଭବ୍ୟ ସତ, କିନ୍ତୁ ପରିଚୟ ଦେଇ ପାରନ୍ତିନି । ପୁରୁଣା ମାଟିକାଙ୍ଗ ପଚକ ପାଇଁ, ଶୁଙ୍ଗ ପ୍ରତିବେଦିତ ତା'ର ସର ଆସୁଥବା ଆୟୁଷ କେଇଦିନର ପାଇଁ । ପୁରୁଣର ଛୁନିତ କବିତାଗୁଡ଼ିକ ଉଜକୋଣାର, ଯାହା ମାଠରେ ରାତ୍ରି ରଖେଇ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

ଯାହାକୁ ତାଙ୍କ ପାଖ ଗାଁରେ ବାହାଦେଇଥିଲେ । କୁଣ୍ଡିଟ ଥିଲା ପ୍ରବାସୀ,
ମାନେ ବିଦେଶୀଆ । ଉତ୍ତରଣୀ ଗାଁରେ ଏକା ତା’ ଘରେ ଥାଏ । ଧନ ବୋଲି
ସେମିତି ବେଶି ନ ଥିଲା । ଆକୁଳ ଦେବାଙ୍କ କୁହାବୋଲାରେ ଗଲା ବରଷେ
ହେଲା ନକୁଳା ବାବୁଙ୍କ ଘରେ ଆସି ରହୁଥିଲା ତାଙ୍କ ଶାଳକ ସାରଙ୍ଗ ।
ସାରଙ୍ଗ ଭଲରେ ଜାଣିଥିଲା ନିଜ ଭିଣୋଇ କେମିତିକା ସାଧୁ ପଣିଆରେ
ମୋଟା ଚକ୍ର ସୁନା ସାଇତି ରଖୁଥିଲେ ବୋଲି । ନାମା ଓ ଭିଣେଇଙ୍କ
ଅତି ଦିଶ୍ୟାସୀ ହୋଇ ବ୍ୟାଙ୍କଙ୍କ ବସୁଥର ଚକ୍ର ଜମା କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲା

ସେ । ବରଷକେ ଯେତେ ସୁନା ଅଳଙ୍କାର କିଶୀ ଯାଉଥିଲା, ସବୁ ଯାଇବା ପଦମରେ । ଏଇ ଅଳଙ୍କାର ସବୁ କୋଉଠି ନିବାପଦରେ ଘରେ ରଖ୍ୟାଏ, ତାହା ବି ତାକୁ ଅଛପା ନ ଥିଲା । ମଞ୍ଚରେ ମଞ୍ଚରେ ଭିଶୋଇ ମହାଶୟଙ୍କ ଭରଣୀ ଘରଦ୍ଵାରା ଯାଇ ଭଲ ସାହାଯ୍ୟ କରିଆୟିଲା ।

ନକୁଳା ବାବୁ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଲୋକଙ୍କୁ ଶୁଣେଇ ରାମାୟଣ, ମହାଭାରତ, ଭାଗବତ ପଢୁଥିଲେ । କିଛି ଲୋକଙ୍କୁ ଧରିର ସାରତ୍ତ ନିରା ବୁଝାଉଥିଲେ । ଶାଳକର ଲୋଭ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଯିବ ବୋଲି ତା' ଆଗରେ ଅନିତ୍ୟ ସଂସାର ବିଷୟରେ କହୁଥିଲେ । କହୁଥିଲେ, ଯେମିତି କୃଷ୍ଣ ସଖା ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ ଗାଠାର୍ଥ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କଲାପରି, ବାବୁ ରେ ! ଏ ସଂସାର.. ମିଛ ମାୟ । ସଂସାରରେ ସବୁ ମିଛ । ଧନ ସପରି ମିଛ । ସମ୍ପର୍କ ମିଛ । ଏମିତି କି ମୁଁ ମିଛ । ତୁ ମିଛ । ସ୍ଵୀ ସମୀ ମିଛ । ସ୍ଵୀ ମାୟ ମରାଟିକା । ସାରଙ୍ଗ ପଚାରିଲା ଦିନେ, ଭାଇ ! ପାପ-ପୁଣ୍ୟ କ'ଣ ? ନକୁଳା ବାବୁ ଗଲା ଖାତି ଛାତି ଫୁଲେଇ ଗେହେଇ ମଧ୍ୟର ବାକ୍ୟରେ କହିଲେ ହେ ଜିଞ୍ଚାସୁ ! ଯେବେ ଏ ଗହନ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲ, ତେବେ ଧାନ୍ଦେଇ ଶୁଣ । ଜଗତରେ ପାପ ପୁଣ୍ୟ ବୋଲି କିଛି ନାହିଁ । ସ୍ଵୀ ଆପଣା ମନର ବିକାର.. ନିଜ ବୁଦ୍ଧିର ବିଚାର । ନିଜ ମନ ଯେବେ କହିଲା ଏଇଟା ପାପକର୍ମ, ତେବେ ପାପ । ଆଉ ଯେବେ ନିଜ ମନ କହିଲା ଏହା ପୁଣ୍ୟ, ତେବେ ତାହା ପୁଣ୍ୟ । ଶାସ୍ତ୍ର କହୁଛି.. ମନ ତେହର ନିଜ ଗୁରୁ ସାରଙ୍ଗ ଦସ୍ତବ୍ରତ କରି

କହିଲା, “ଭାଇ ! ତେମେ ମୋ ଗୁରୁ । ଅନେକ ଜ୍ଞାନ ଦିମାତାରୁ ପାଇଲି ।”
ନକୁଳା ବାବୁ କହିଲେ, ଖାଲି ଶୁଣିଲେ ବୁଝିଲେ କିଛି ହୁଏନି । କାମରେ
ଲାଗେଇଲେ ସିନା ଜ୍ଞାନ ବୋଲେଇବୁ ! ହାତଯୋଡ଼ି ସାରଙ୍ଗ କହିଲା
ହଁ ହଁ ଭାଇ, ତେମେ ବଳେ ଜାଣିଯିବ ତମ କଥା, କାମରେ କେତେ
କଲି କି ନାହିଁ । ବ୍ୟପୁ ହୁଅନା, ସମୟକୁ ଘୋର୍ଯ୍ୟ ଧରି ଅପେକ୍ଷା ତ
କର ! ନକୁଳା ବାବୁ ଶାଳକ କାଷରେ ହାତ ବାଡ଼େଇ କହିଲେ,
ସାବାସ ବସ ସାବାସ । ଯା ଲାଗିଯା କାମାରେ.. ତୋ ଚେଷ୍ଟାରେ ।

ଦିନେ ସାବାସୀ ଦେଖାଇଲା ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଘଟଣା । ନିଜୁକୁ ବାବୁଙ୍କ ଝୁଆରେ
ଦୂଦିଆ ଲୋକଙ୍କ ଭିଡ଼ । ଘର ଭିତରୁ ତାଙ୍କ ପଢ଼ି ଆକୁଳୀର କଷପଟା
ଆକୁଳ କ୍ରମନ ! କିଏ କହିଲା ତାଙ୍କ ଘରେ କାହାର ମରଣଦଶା ପଡ଼ିଲା
ବୋଧେ ତ ଆଉ କିଏ କହିଲା ପିଲା କି ଗରସ୍ତ ଅବା ଶାଳକ ଦେହ ଦେଖି
ବିଚିତ୍ର ଯାଇଥିବ ! ବୁଝୁ ବୁଝୁ ଅସଲକଥା ହେଲା, ଦାର୍ଢି ବର୍ଷେହେଲା
ପୂରା ପୋଷାମାନିଥିବା ଶଶିର-ପୁଅ ସାରଙ୍ଗ, ରାତି ଅଧ୍ୟା ଫେରାଇ
ହୋଇଯାଇଛି । ଅତିପ୍ରିୟ ଶଳାକୁ ଦିଶାସରେ ରଖି ପୋଷା ମନେଇ ଯେଉଁ
ଜ୍ଞାନପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ, ସିଏ ଘରେ କଳାକନା ବୁଲେଇ ଦେଢ଼ିକିଲୋରୁ
ଅଧିକ ମୁନାଗହଣା, କେଜିଏ ସରିବୁ ରୂପା ସହିତ ବ୍ୟାଙ୍କରେ ଜାମାଥିବା
ମାତ୍ର ନଥଳକ୍ଷ ଚଙ୍ଗା ଗୋଲ ବୁଲେଇ ଛୁ ମାରିଛି, ନିଜୁକୁ ବାବୁଙ୍କ ସୁଧରୀ
ସାନ ଦିବାହିତା ଉତ୍ତରଣ କି ଧରି । ଆଜିକାଳି ଚଙ୍ଗାଗୁଡ଼ାକର ଜୁଆତେ
କିନ୍ତୁ ମାରାଙ୍କ ଠର୍ମ ନଳର ନେହି ମେମରେ କରିଲା ଲୋର ।

ମନ୍ଦିରାକୁ ପାଇଲା ତଥା ଏହାର ପରିମାଣ କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚତା କିମ୍ବା ପରିମାଣ କିମ୍ବା...
ମନ୍ଦିରା ବାବୁଙ୍କ ନାକ ଅଗରେ ରାଗ । ତମେ ସାଧା ପରି ଫଁ ଫଁ ହୋଇ
ଘର ବାହାର ହେଉଥିଲାବେଳେ ଜଣେ ଭଲପୁର ଯାହାକୁ ଆମେ ଭ୍ରମରା
ଡକ୍ଟର, ଯିଏ ଘଟିବୁ ଘଟି କଥା ଭୁଲିଯାାନ୍ତି, ଯିଏ ବାବୁଙ୍କ ପୁରାଶ ବ୍ୟାଖ୍ୟା
ଶୁଣନ୍ତି, ଯିଏ ପୂଜାପୂଜିରେ ବଢ଼ି ନିଷ୍ଠାପର ସେତିକିବେଳେ ଘରେ ଆସି
ପହଞ୍ଚିଲେ । ବାବୁଙ୍କ ଘରେ କ୍ରୂପନ ଶୁଣି ପଚାରିଲେ କ'ଣ ହୋଇଛି ?
ଏଇଠି ଏତେ ଲୋକଙ୍କ ଭିଡ଼ କି କାରଣେ ? ସୁରୁ ଶୁଣି କହିଲେ, ସେ
ନିଜ ଆଖିରେ ସାରଙ୍ଗକୁ ବଢ଼ି ଭୋଗରୁ ବାବୁଙ୍କ ଭାତଣା ସହିତ ଗୋଟେ
ବଢ଼ି ଆଗିତ ଧରି ମୋଟର ସାଇକ୍ଲେରେ ଯାଉଥିଲେ । ଏତେ ସବାଲୁ
ଯାଉଛନ୍ତି କୁଆଡ଼େ ପଚାରିବାରୁ ସାରଙ୍ଗ କହିଲା କୁଆଡ଼େ ଅର୍ଜଣ୍ଣ କାମରେ
ଭିଶୋଜଙ୍କ କାମରେ ଯାଉଛି । ନ ଗଲେ ବଢ଼ି ଅସୁରିଧା ହୋଇଯିବ । କହିଲା
ପୁଣି ଭାଇ ଦେଖାହେଲେ କହିବ, ମୋତେ ହୃଦୟରୁ ଆଶାର୍ଦାଦ ଦେବେ ।
ନାମୀ କି ମୋ ପ୍ରଶାନ୍ତ ଜଣେଇବ । ସକାଳୁ ତାଙ୍କ ନିଦ୍ରାଭଙ୍ଗ କରିବାର
ପୁଅସାହସ କରି ନ ଉଠେଇ କାଳିଆସିଲୁ । ଭ୍ରମରା ମନ୍ଦିରରୁ ଦର୍ଶନ ସାରି
ଆସୁଥିଲା । ହାତରେ ଧରିଥିବା ଛଡ଼ା ତୁଳିବାକୁ ସାରଙ୍ଗ ହାତରେ ଧରେଇ
କହିଲା । ମାହେନ୍ଦ୍ର ବେଳା ଭାଇ । ଠିକ୍ ସମୟରେ ବାହାରିବ । ଏଇ ନିଅ
ପୁଜା ତୁଳସୀ । ବିନା ବାଧାରେ ସୁରୁ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପଦ ହେବ ପୁରୁଷଙ୍କୁରେ ।
ଭ୍ରମରାର ଏଇ କଥା ଶୁଣି ନିଜୁଲା ରାଗରେ ତା'ଆହକୁ କଟମଟ
ହୋଇ ଦେଖିଲେ ସିମା କହି କରିପାରିଲେନି କି କହିପାରିଲେ ନାହିଁ ।
ଲୋକେ କହୁଥିଲେ... ଆରେ ଏ ସଂସାର ମିଛ, ଲୋକ ମିଛ, ସାହାଯ୍ୟ,
ଭଲପାଳନା ମନ୍ଦିର ମିଛ ହେ ମନ୍ଦିର ଭାବ, ମିଛ ମିଛ ।

-ମଙ୍ଗରାଜପୁର, ବାର ହରେକୃଷ୍ଣପୁର, ପୁରୀ
ମୋ-୨୦୦୮୧୮୮୮୪୭

ପ୍ରାଚୀକ ସମୀକ୍ଷା

୪୩

ଭାନୁମତୀ ସାହୁ, ପ୍ରକାଶକ- ଶକ୍ତି ପବ୍ଲିଶାର୍ସ
ଗଳା ମଦିର, ଗଟକ-୧, ମଲ୍ୟ- ୧୦୦ଟଙ୍କା

‘ପ୍ରିୟ’ ଭାବୁମଣୀ ସାହୁଙ୍କ ଗନ୍ଧ ସଂକଳନ । ଏଥରେ ୨୨ଟି ଗପ ଛୁନ ପାଇଛି । ପ୍ରଥମ ଗପର ନାମ ଅନୁସାରେ ବହିର ନାମକରଣ କରାଯାଇଛି । ତାଙ୍କ ଘରେ ନ ଥିଲା ଅହଁ, କି ହିସାବ ମଧ୍ୟ ନ ଥିଲା । ସେଠି ଥିଲା ପ୍ରେମର ପରିଭାଷା । ଯାହାକୁ ନେଇ ଗତି ଉଠିଥିଲା ତାଙ୍କର ଭରପୁର ସଂଖ୍ୟାର ।

କିନ୍ତୁ ପ୍ରିୟା ଗାଲି ଯିବାପରେ, ତାଙ୍କ ଘରଟ
ବି ଯେମିଟି ପ୍ରିୟା ସହ ତାଳିଯାଇଛି
ଏହା ହେଉଥି ପ୍ରିୟା ଗଞ୍ଜର ମୁଖ୍ୟ କଥା
ସେହିଭଳି ମୋର ଦରକାର ହୁ, ତୋର
ଆୟୁଷ କ'ଣ ଆଉ ଫେରିଆସିବ ସୁନ୍ମା
ରୂପା ଅଳଙ୍କାର ବଦଳରେ ? ଗପ ଗୁଡ଼ିକ
ପାଠେ ଏହା ହୁଏ ବୋଲି ଆସି !

କ୍ଲାନ୍ଟ ଅପରାହ୍ନର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି

ଧରଣୀଧର ତ୍ରୁପାୟ,
ବିଦ୍ୟା ପରିଶୀଳନ

ଟରୋଷ୍ଟୋ, କାନାଡା, ମୁଲ୍ୟ- ୨୦୦ଟଙ୍କା

‘କ୍ଲାନ୍ଟ ଅପରାହ୍ନର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି’ ଧରୀଧର ତ୍ରିପାଠୀଙ୍କ କବିତା
ପୁସ୍ତକ । ଏଥରେ ୪୪ କବିତା ସ୍ଥାନ ପାଇଛି । ପ୍ରକାଶିତ
କବିତାଗୁଡ଼ିକ କେବେ ପ୍ରକାଶିତ ଚିତ୍ର ଆଉ ତା’ର ଅନୁପମ
ଯୌନର୍ୟରେ ମୁଗ୍ଗ ହୋଇ ତ, କେବେ ପରିବେଶ ଆଉ ପରିସ୍ଥିତି
ଦ୍ୱାରା ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହୋଇ ଲେଖାଯାଇଛି ।
ଆଉ କିନ୍ତୁ କବିତାକୁ ତରୁଣ ବୟସର
ମାଧ୍ୟମ୍ୟରେ ତ, କିନ୍ତୁ ପରିଣାତ
ବୟସର ଅନୁଭବ ଓ ଅନୁଭୂତିକୁ ମେଳ
ରଚନା କରାଯାଇଛି । ବହିର ‘ବାଙ୍ଗୁଛି
ମଧୁର ବଂଶୀ’ କବିତା ହେଉ କି ‘ସୁନା
ହରିଣ’ ଯାହାକୁ ବି ପଢ଼ିବେ ତାହା
ଦୟପଦ ହୁଏବାକୁ ବୋଲି ଆଶା ।

ମୂର୍ତ୍ତିନାଳିରୁ ବୋହୁକ୍ଷି ରହୁ !

ବ୍ୟା
ଙ୍କ
ଏ
ଙ୍କ

ଏଇ ମୂର୍ତ୍ତିର ନାକରୁ ବୋହୁଥିବା ଲାଲରଙ୍ଗର ରହୁ ଦେଖୁ ବେଶ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗୁଥିବା । ଭାବୁଥିବେ ନିଜାବ ମୂର୍ତ୍ତିର ନାକରୁ ପୁଣି କେମିତି ରହୁ ବୋହୁକ୍ଷି । ତେବେ ପ୍ରକୃତ କଥାଟି ହେଲା ଏହି ମଣିଷ ମୂର୍ତ୍ତି ହେଉଛି ଏକ କ୍ୟାଣ୍ଟେଲ ଶ୍ଵାଶ, ଯାହାକୁ ତିଆରି କରିଛି ଫାଯାରବକ୍ସ ନାମକ କମ୍ପାନୀ । ତା' ଭିତରେ ରଖାଯାଏ ଲାଲ ରଙ୍ଗର କ୍ୟାଣ୍ଟେଲ । ଉଚ୍ଚ କ୍ୟାଣ୍ଟେଲର ନାମ ହେଉଛି କ୍ଲିଂଟ୍ ମୋକ୍ କ୍ୟାଣ୍ଟେଲ । ଗ୍ରାହକଙ୍କୁ ହାଇର ସେରାମିକ୍ରେ ତିଆରି କ୍ୟାଣ୍ଟେଲ ଶ୍ଵାଶ ସହ ଦୁଇଟି ଲାଲ ରଙ୍ଗର କ୍ୟାଣ୍ଟେଲ ଦିଆଯାଏ । ଏହି ମଣିଷ ମୂର୍ତ୍ତି କ୍ୟାଣ୍ଟେଲର ଉପର ଭାଗରେ ଏକ କଣା ଥାଏ, ଯାହା ମଧ୍ୟରେ କ୍ୟାଣ୍ଟେଲ ରଖୁ ଜଳାଯାଏ । ଉଚ୍ଚ ଶ୍ଵାଶକୁ ଏହଳି ତିଆରି କରାଯାଇଛି ଯେ, କ୍ୟାଣ୍ଟେଲ ଜଳି ଚରଳିବା ପରେ ଲାଲ ରଙ୍ଗର ମହମ ଘୋହି ମୂର୍ତ୍ତିର ନାକ ଦେଇ ବାହାରିଥାଏ । ଫଳରେ ନାକରୁ ରହୁ ବୋହୁକ୍ଷି ପରି ଲାଗେ । ଆଉ ଘରେ ଯେବେ ଏହି କ୍ୟାଣ୍ଟେଲ ଜଳାଯାଏ ଏକ ବିଶ୍ୱଯକର ପରିବେଶ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ ।

କ୍ରିସ୍ମତ୍ସ ଟ୍ରି ହେଯାରଷ୍ଟାଇଲ୍

କ୍ରିସ୍ମତ୍ସ ବା ବଡ଼ଦିନକୁ ଧୂମଧାମରେ ପାଳନ କରିବାକୁ କିଏ କେତେ ଯୋଜନା କରିଥାଆନ୍ତି । ଦିନଟି ଯେମିତି ଖାସ ହେବ ସେଥିପାଇଁ ଖାସ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବି କରାଯାଏ । ଏହାଛଢା କ୍ରିସ୍ମତ୍ସ ଗେଅଂୟ ଯେମିତି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ହେବ ସେଥିପାଇଁ ବି ବୁଝୁଥ ଦିଆଯାଏ । ଆଉ ଗେରୁଅୟ ସେତେବେଳେ ପରଫେରୁ ଲାଗେ ଯେତେବେଳେ ଦିଆଯାଏ ଉପଯୁକ୍ତ ମୋକ୍ଶ୍ୟ ଓ ହେଯାରଷ୍ଟାଇଲ୍ । କ୍ରିସ୍ମତ୍ସକୁ ନେଇ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପ୍ରକାରର ହେଯାରଷ୍ଟାଇଲ୍ ଏବେ ଯୋସିଆରେ ବେଶ ଭାଇରାଲ ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ବିନା ମୋକ୍ଶ୍ୟରେ ବି ଯଦି ଏହି ହେଯାରଷ୍ଟାଇଲ୍ କରାଯାଏ ତେବେ ବି ଲୁକ୍ ପୁରା କ୍ରିସ୍ମତ୍ସ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଲାଗେ । କାରଣ ଏହି ହେଯାରଷ୍ଟାଇଲରେ କେଶକୁ କ୍ରିସ୍ମତ୍ସ ଟ୍ରି ପରି କରାଯାଏ । ଆଉ ଏହି ହେଯାର ଷ୍ଟାଇଲ୍ ବେଶ୍ ଆକର୍ଷକ ଲାଗେ । ଏଥିପାଇଁ କିଏ କେଶକୁ ସ୍ଵୁଜ ରଙ୍ଗରେ ରଙ୍ଗାଇ କ୍ରିସ୍ମତ୍ସ ଟ୍ରି ଲୁକ୍ ଦିଅନ୍ତି ତ କିଏ କେଶକୁ ଗଛର ଲୁକ୍ ଦେଇ ସେଥିରେ ବିଭିନ୍ନ ଡେକୋରେଟିଭ ଆଇଟମ୍ ସଜାନ୍ତି । ତେଣୁ ଏଭଳି ହେଯାରଷ୍ଟାଇଲ୍ କ୍ରିସ୍ମତ୍ସକୁ ନିଶ୍ଚିତତାବେ ଖାସ କରିବ ।

ଆମି ଟ୍ରିକରେ ହେଠିଲ୍

ଗାହାକୁ ଆକୃଷ୍ଟ କରିବା ଲାଗି ବିଭିନ୍ନ ହୋଟେଲ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଉପାୟ ଆପଣେଇ ଥାଆନ୍ତି । କିଏ ନିଆରା ଉପାୟରେ ଖାଦ୍ୟ ପରଶତି ତ କିଏ ସତନ୍ତ୍ର ଥିମରେ ହୋଟେଲ ତିଆରି କରିଥାନ୍ତି । ଏଇ ଯେମିତି ବମ୍ ଡିପ୍ୟୁଜ୍କ କରୁଥିବା ଗାତ୍ରକୁ ଏବେ ହୋଟେଲରେ ରୂପାନ୍ତରିତ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଗାତ୍ର ଏକ ପ୍ରକାରର ଆର୍ମି ଟ୍ରିକ । ଯାହାର ନାମ ହେଉଛି ଆର୍ମି ବ ଆର୍ମି ଟ୍ରିକ । ୧୯୮୭ ମିଥିହାରେ ଏହା ବମ୍ ଡିପ୍ୟୁଜ୍କ କରିବା କାମରେ ନିଯୋଜିତ ଥିଲା । ହେଲେ ଏବେ ତାହା ହୋଟେଲର ରୂପ ନେଇଛି । ଲଙ୍ଗଲଣ୍ଟର ସୋମରଥେରେ ଥିବା ଗାଁ

ହେଲେ ବିଚମରେ ଏହି ଆର୍ମି ଟ୍ରିକ ହୋଟେଲ ଥିଛି । ଦିନେ ଏହି ଟ୍ରିକ ବମ୍ ଡିପ୍ୟୁଜ୍କ କରୁଥିଲା । ହେଲେ ଏବେ ଏହା ଭିତରେ ବେତରୁମ, ବାଥରୁମ, କିଚେନ୍ ସହ ଡିଜପାଇର ବି ସୁବିଧା ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ଏହାର ବାଥରୁମ ଟିକେ ଅଧିକ ଖାସ । କାରଣ ଏଥିରେ ହର୍ଷ ବକ୍ଷକୁ ରୂପାନ୍ତରିତ କରି ପ୍ରାଇଭେଟ ଶାଫ୍ଟର ଓ ଫ୍ଲାଈ କରି ହେଉଥିବା ଟ୍ରେଲେର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ଟ୍ରିକ ବାହାରେ ବାରବେକ୍ୟ ଭାଇନିଂ ପର୍ସିନ୍ତର ବି ଅଛି । ଏହି ହୋଟେଲରେ ଗୋଟିଏ ରାତି ରହିବାର ମୂଲ୍ୟ ୧୦,୦୦୦ ଟଙ୍କାରୁ ଉଚ୍ଚି ।

